

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Veselou ve věci

navrhovatel: **Sebeobrana akcionářů - organizační jednotka Dřevostroj Čkyně, IČO 72056240**

sídlem Bratislavská 212/29, 602 00 Brno
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továrkem
sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

za účasti: **1. Dřevostroj Čkyně, a.s., IČO 45021112**
sídlem Spůle 25, 384 51 Čkyně

2. WOOD-FOREST GROUP a.s., IČO 28779185
sídlem Hrnčíře 2, 584 01 Ledec Nad Sázavou

oba zastoupeni advokátem JUDr. Milanem Vašíčkem, MBA
sídlem Lidická 710/57, 602 00 Brno

o přezkoumání přiměřenosti protiplnění a stanovení přiměřené výše protiplnění

takto:

- I. Výše přiměřeného protiplnění za akcie společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s., při vytěsnění minoritních akcionářů schváleném valnou hromadou uvedené společnosti dne 29. 6. 2010, **činí** za jednu akcií o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, 2 058 Kč, za jednu akcií o jmenovité hodnotě 10 000 Kč, 20 578 Kč, za jednu akcií o jmenovité hodnotě 100 000 Kč, 205 781 Kč a za jednu akcií o jmenovité hodnotě 1 000 000 Kč, 2 057 812 Kč.
- II. Společnost WOOD-FOREST GROUP a.s. **je povinna** zaplatit navrhovatelce částku 110 340 Kč s 4,93% úrokem jdoucím ročně z této částky od 14. 8. 2010 do zaplacení, do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Navrhovatelka, účastnice 1. a účastnice 2. **jsou povinny** zaplatit státu – Krajskému soudu v Českých Budějovicích na náhradě nákladů řízení každá částku 13 048,05 Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Argumentace účastníků a průběh řízení

1. Návrhem podaným u podepsaného soudu dne 13. 8. 2010 se navrhovatelka domáhá, aby soud určil výši přiměřeného protiplnění za akcie společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. (dále jen „společnost“), které přešly na hlavního akcionáře společnosti Lesní společnosti Ledec nad Sázavou, a.s. (dále jen „původní hlavní akcionář“ nebo „Lesní společnost“) usnesením valné hromady společnosti ze dne 19. 6. 2010. Navrhovatelka vlastní 180 akcií společnosti o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, za které jí bylo vyplaceno protiplnění 1 445 Kč za 1 akcií, podle znaleckého posudku znaleckého ústavu TPA Horwath Valuation Services s.r.o. (dále jen „posudek TPA“). Navrhovatelka nepovažuje vyplacené protiplnění za odůvodněné a spravedlivé. Posudek TPA trpí podle navrhovatelky vadou spočívající v nesprávné aplikaci metody diskontovaných peněžních toků (DCF), spočívající v neodůvodněné aplikaci přírůžek za menší společnost, za nižší likviditu a za nejistotu budoucích tržeb, nepřiměřeně

vysokou míru nákladů na vlastní kapitál, nezohlednění struktury pasiv (společnost byla financována jen vlastním kapitálem, ačkoli cizí kapitál by mohl být levnější). Ocenění rovněž nezohledňuje skutečnost, že do roku 2006 byla společnost spolu s původním hlavním akcionářem a WOOD FOREST s. r. o. (dále jen „WOOD FOREST“) vzájemně propojena tak, že mezi nimi existovalo kruhové vlastnictví (společnost vlastnila 99,67% podíl ve WOOD FOREST, ten vlastnil 97,96% podíl v původním hlavním akcionáři a původní hlavní akcionář vlastnil 97,66% podíl ve společnosti). V roce 2006 prodala společnost svůj podíl ve WOOD FOREST s.r.o. společnosti YESLEPORT CONSULTANTS LIMITED se sídlem na Kypru (dále jen „YESLEPORT“). Kupní cena za podíl činila pouhých 1 150 000 EUR (v přepočtu cca 32 775 000 Kč), přestože WOOD FOREST vykazoval v roce 2005 vlastní kapitál 327 012 000 Kč. Hodnota společnosti se tím dramaticky snížila, čímž společnosti vznikla škoda ve výši rozdílu mezi vykázanou hodnotou podílu společnosti ve WOOD FORESTu a kupní cenou (tj. 294 237 000 Kč). Za škodu jsou odpovědní tehdejší členové představenstva společnosti, kteří škodu způsobili, a členové dozorčí rady, kteří škodu nevymáhali, jakož i pozdější členové uvedených orgánů, kteří škodu rovněž nevymáhali.

2. Zamítavá rozhodnutí podepsaného soudu a Vrchního soudu v Praze zrušil Nejvyšší soud svým usnesením ze dne 26. 6. 2014, č. j. 29 Cdo 3354/2012-305, v němž dovodil, že právo na zaplacení protiplnění podle § 183m odst. 2 obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb. (dále jen „obch. zák.“) vzniká dosavadním vlastníkům listinných akcií jejich předáním společnosti podle § 183l odst. 5 a 6 obch. zák. Právo domáhat se přezkumu přiměřenosti protiplnění se přitom mohou domáhat všichni, kdo nabyli akcie do okamžiku jejich přechodu na hlavního akcionáře. Originál listinné akcie na majitele je způsobilým průkazem toho, že osoba, která jej předložila, je oprávněna vykonávat práva s akcií spojená. Tvrdila-li tedy společnost v projednávané věci, že navrhovatelka, která předmětné akcie předala společnosti, není ve věci aktivně legitimována, je na ní, aby prokázala, že navrhovatelka nebyla vlastníkem akcií ke dni jejich přechodu na hlavního akcionáře. K prokázání uvedené skutečnosti však nedostačuje zjištění, že s jednou (ze 180) předmětných akcií se valné hromady o vytěsnění účastnila osoba odlišná od navrhovatelky. Podle Nejvyššího soudu ani případné zjištění, že navrhovatelka nabyla předmětné akcie až po valné hromadě o vytěsnění, není samo o sobě podkladem pro závěr, že by navrhovatelka jednala v rozporu s dobrými mravy.
3. Usnesením ze dne 15. 1. 2015, č.j. 13 Cm 1230/2010-324, které nabylo právní moci dne 3. 3. 2015, podepsaný soud rozhodl, že v řízení bude namísto s původním hlavním akcionářem jednáno s WOOD-FOREST GROUP a.s. (dále jen „druhý účastník“). Soud zjistil, že předmětné akcie přešly na druhého účastníka rozdělením odštěpením sloučením, zapsaným do obchodního rejstříku dne 1. 3. 2014. Stejným usnesením připustil soud změnu návrhu, kterou se navrhovatelka domáhala, aby soud určil přiměřené protiplnění za jednu akcii společnosti o jmenovité hodnotě 1000 Kč, resp. 10 000 Kč, 100 000 Kč a 1 000 000 Kč, přiznal navrhovatelům právo na toto jiné protiplnění a na obvyklý úrok z uvedeného protiplnění od 15. 8. 2010 do zaplacení.
4. Usnesením ze dne 30. 8. 2017, č.j. 13 Cm 1230/2010-474, podepsaný soud určil výši protiplnění za jednu akcii společnosti o jmenovité hodnotě 1 000 částkou 2 058 Kč, za jednu akcii o jmenovité hodnotě 10 000 Kč částkou 20 578 Kč, za jednu akcii o jmenovité hodnotě 100 000 Kč částkou 205 781 Kč a za jednu akcii o jmenovité hodnotě 1 000 000 Kč částkou 2 057 812 Kč. Dále přiznal navrhovatelce obvyklý úrok, za který banky poskytovaly úvěry v sídle druhého účastníka ke dni 14. 8. 2010, ode dne 15. 8. 2010 do vyplacení doplatku k protiplnění, a rozhodl o nákladech řízení. Navrhovatelkou tvrzený nárok na náhradu škody proti členům jejich orgánů považoval za promlčený; navíc poukázal na to, že ocenění takové pohledávky se blíží nule.
5. Citované usnesení zrušil Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 5. 3. 2019, č.j. 14 Cmo 468/2017-516, a věc vrátil podepsanému soudu k dalšímu řízení. Odvolací soud především konstatoval, že podepsaný soud nerozhodl o návrhu navrhovatelky na zaplacení doplatku protiplnění, ačkoli se jeho zaplacení domáhala, a výrok o obvyklém úroku není vykonatelný, neboť není uvedena jeho výše. Citoval přitom usnesení Nejvyššího soudu uveřejněné pod R 104/2010 Sbírky soudních

rozhodnutí a stanovisek, podle něhož vedle sebe obстоjí nárok na určení výše přiměřeného protiplnění i nárok na jeho doplacení; soud přitom není vázán návrhem výše přiměřeného protiplnění. Dále citoval usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 2. 2018, sp. zn. 29 Cdo 2551/2016, podle kterého osobou povinnou k výplatě protiplnění je hlavní akcionář; společnost není povinna protiplnění zaplatit společně a nerozdílně s ním.

6. Vrchní soud citoval rovněž judikaturu Nejvyššího soudu, podle které určení hodnoty podniku společnosti je otázkou skutkovou, k jejímuž posouzení jsou nezbytné odborné znalosti. Součástí odborného posouzení znalce přitom je i volba metod ocenění s ohledem na poměry oceňované společnosti. Má-li být protiplnění přiměřené, nepřichází při ocenění společnosti v úvahu tzv. diskont za likviditu nebo minoritu. Zákon požaduje, aby protiplnění bylo spravedlivé. Podepsaný soud proto pochybil při upřesnění znaleckého úkolu; znalci měl zadat, aby určil spravedlivou hodnotu akcií společnosti. Vrchní soud nicméně přisvědčil závěru podepsaného soudu, že tvrzené znehodnocení akcií společnosti v dřívější době (převodem společností vlastněného podílu ve WOOD FOREST s.r.o. na YESLEPORT) nemůže ovlivnit hodnotu podniku společnosti jinou částkou, než skutečně ke dni oceňování má. Odvolací soud dále konstatoval, že závěr podepsaného soudu o volbě jedné ze čtyř variant ocenění, které určil znalecký ústav EQUITA Consulting s.r.o., je nepřezkoumatelný. Použití metody ocenění dostupné v roce 2015 však bylo podle odvolacího soudu zcela namístě. Odvolací soud uložil podepsanému soudu, aby výsledkem zástupců znaleckého ústavu objasnil volbu použité metody ocenění majetku společnosti k 14. 8. 2010, včetně důvodů nepoužití přírážek při stanovení výše nákladů vlastního kapitálu.
7. Rovněž vrchní soud uvedl, že se soud I. stupně zcela vypořádal s námitkami ohledně případného vlivu prodeje obchodního podílu na společnosti WOOD FOREST převedeného na základě smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 20. 12. 2005 ze společnosti na společnost YESLEPORT. Uzavřel, že případné znehodnocení akcií společnosti v dřívější době nemůže ovlivnit hodnotu podniku a od ní se odvíjející hodnotu akcií jinou částkou, než skutečně ke dni oceňování má. Namítané pochybení soudu I. stupně, že neuložil znaleckému ústavu povinnost zabývat se otázkou převodu obchodního podílu, jak požadovala navrhovatelka, jakož i argument, že se znalecký ústav dostatečně nevypořádal s jí předloženým znaleckým posudkem ohledně této otázky, neobstojí. Znaleckému ústavu nebylo uloženo se tímto posudkem zabývat, tudíž nedošlo k vytýkanému pochybení. Zadání znaleckého úkolu spočívajícího ve stanovení hodnoty obchodního podílu na společnosti WOOD FOREST převedeného na základě smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 20. 12. 2005 ze společnosti na společnost YESLEPORT, jakož i v určení, jak se změnila hodnota společnosti (o jakou částku) v důsledku uvedeného převodu obchodního podílu na společnosti WOOD-FOREST s. r. o. k 14. srpnu 2010, rovněž odvolací soud považoval za nadbytečné, nemající vliv na výši přiměřeného protiplnění.
8. Usnesením ze dne 23. 8. 2019, č.j. 13 Cm 1230/2010-635, podepsaný soud zamítl návrh navrhovatelky, aby soud připustil přistoupení Lesní společnosti Leděč nad Sázavou, a.s. jako dalšího účastníka do řízení (výrok I.), zamítl návrh účastnice 2., aby řízení bylo přerušeno do právní moci rozhodnutí o skončení řízení vedeného u podepsaného soudu pod sp. zn. 13 Cm 2659/2009 (výrok II.) a dále určil výši protiplnění za jednu akcií společnosti o jmenovité hodnotě 1 000 Kč částkou 2 058 Kč, za jednu akcií o jmenovité hodnotě 10 000 Kč částkou 20 578 Kč, za jednu akcií o jmenovité hodnotě 100 000 Kč částkou 205 781 Kč a za jednu akcií o jmenovité hodnotě 1 000 000 Kč částkou 2 057 812 Kč. Dále uložil společnosti WOOD-FOREST GROUP a.s. povinnost zaplatit navrhovatelce částku 110 340 Kč s 4,93% ročním úrokem z téže částky od 14. 8. 2010 do zaplacení a dále rozhodl o náhradě nákladů řízení. Soud určil přiměřené protiplnění za akcie společnosti podle varianty 2B znaleckého posudku znaleckého ústavu Equita Consulting s.r.o. a vázán právním názorem vrchního soudu, že povinnost vyplatit protiplnění k tíži jen hlavního akcionáře, tj. v projednávané věci účastníci 2. jako právního nástupce původního hlavního akcionáře, uložil mu soud povinnost doplatit navrhovatelce rozdíl mezi dosud zaplaceným protiplněním ve výši 260 100 Kč a protiplnění, které jí za 180 akcií po 2 058 Kč náleží. Úrok pak

soud určil podle databáze ARAD spravované Českou národní bankou, podle které úroková sazba korunových úvěrů poskytnutých bankami nefinančním podnikům v ČR v srpnu 2010 činila u nově sjednaných úvěrů do výše 7 500 000 Kč 4,93 % ročně. K námitce navrhovatelky, že při určení hodnoty společnosti by mělo být přihlédnuto k prodeji jejího podílu ve WOOD-FORESTu v roce 2006 soud uvedl, že je podle § 226 odst. 1 o.s.ř. vázán právním názorem vrchního soudu, podle něhož případné znehodnocení akcií v dřívější době nemá za následek, že by se společnost měla ocenit jinak, než svou hodnotou ke dni přechodu akcií na hlavního akcionáře. (Výroky I. a II. nabyly právní moci dne 15. 11. 2019.)

9. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 5. 2021, č.j. 14 Cmo 26/2020-714 bylo usnesení soudu I. stupně ve výrocích III. a IV. potvrzeno (týkající se výše přiměřeného protiplnění za akcie společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. a o uložení povinnosti společnosti WOOD-FOREST GROUP a.s. zaplatit navrhovatelce částku 110 340 Kč s příslušenstvím) a změněno ohledně výroku o náhradě nákladů řízení (podrobněji viz níže náhrada nákladů řízení). Odvolací soud potvrzovací výroky pokládal za věcně správné, když soud I. stupně otázku skutkovou náležitě objasnil a v návaznosti na to své rozhodnutí náležitě odůvodnil, odvolací soud v podrobnostech odkazoval na své předchozí rozhodnutí. Odvolací soud se rovněž v daném odvolacím řízení blíže nezabýval námitkami navrhovatelky ohledně případného vlivu prodeje obchodního podílu na společnosti WOOD-FOREST převedeného na základě smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 20. 12. 2005 ze společnosti na společnost YESLEPORT, když s touto argumentací se odvolací soud zcela vypořádal již ve svém předchozím zrušovacím rozhodnutí. Odvolací soud v podrobnostech na tyto své závěry zcela odkazuje nemaje důvodu se od nich dále odchýlit.
10. Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 5. 2021, č.j. 14 Cmo 26/2020-714, jakož i výroky III. – VII. usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 8. 2019, č.j. 13 Cm 1230/2010-635, ve znění usnesení téhož soudu ze dne 11. 11. 2017, č.j. 13 Cm 1230/2010-654 (opravné usnesení týkající se nákladů řízení), zrušil Nejvyšší soud ČR svým usnesením ze dne 22. 3. 2022, č.j. 27 Cdo 2970/2021-743, neboť se odvolací soud (jakož i soud I. stupně) přes námitky navrhovatele otázkou existence předmětné pohledávky společnosti, ani jejím případným vlivem na výši přiměřeného protiplnění nezabýval, a právní posouzení otázky přiměřenosti protiplnění za přechod účastnických cenných papírů je tak neúplné a tudíž nesprávné. V odůvodnění uvedl:

Z ustálené judikatury Nejvyššího soudu k výkladu § 183i a násl. obch. zák. se (mimo jiné) podává, že:

1) Základem pro stanovení výše přiměřeného protiplnění za účastnický cenný papír společnosti je obvykle hodnota podniku společnosti; její určení je otázkou skutkovou, k jejímuž posouzení jsou nezbytné odborné znalosti (§ 127 o. s. ř.); součástí odborného posouzení znalce je přitom i zvolení metod ocenění s ohledem na poměry dotčené společnosti.

2) Určení hodnoty podniku společnosti (jež je otázkou skutkovou) nelze ztotožňovat s určením výše přiměřeného protiplnění (jež je otázkou právní). Jakkoliv při určení výše přiměřeného protiplnění soud zpravidla vychází z hodnoty podniku společnosti, musí současně zohlednit i další v úvahu přicházející skutečnosti.

3) Má-li být protiplnění přiměřené (§ 183k obch. zák.) hodnotě účastnických cenných papírů, které nuceně přecházejí na hlavního akcionáře, nepřichází zásadně v úvahu, aby se výše protiplnění snižovala oproti hodnotě akcií zjištěné na základě znaleckého posudku a vycházející z hodnoty podniku společnosti proto, že by vytěsňování vlastníci účastnických cenných papírů nemohli takové ceny dosáhnout na trhu z důvodu nízké likvidity účastnických cenných papírů či proto, že jejich účastnické cenné papíry představují pouze menšinový podíl na společnosti (tzv. diskont za likviditu či za minoritu).

4) Při přezkoumávání přiměřenosti protiplnění postupem podle § 183k obch. zák. je nutné mít na paměti, že menšinová akcionáři nemají prakticky žádnou možnost, jak hlavnímu akcionáři zabránit v realizaci jeho práva upraveného v § 183i obch. zák. Jsou-li zbavováni svého podílu ve společnosti s odůvodněním, že s ohledem na akcionářskou strukturu se jejich účast fakticky zúžila na pouhou investici, neboť jejich „vliv na chod společnosti je mizivý a možnost podílet se na zásadních rozhodnutích o směřování společnosti je iluzorní“ (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 56/05, bod 52 odůvodnění), tedy že nadále zůstává zachována pouze majetková složka jejich účasti ve společnosti, již lze nahradit (nuceně vyměnit za peníze), musí být garantováno, že poskytované protiplnění v penězích bude odpovídat hodnotě této investice. Jinak řečeno, protiplnění poskytované hlavním akcionářem musí odpovídat hodnotě účastnických cenných papírů, jejichž vlastnictví hlavní akcionář v důsledku nuceného přechodu nabude tak, aby hodnota investice vlastněné minoritním akcionářem zůstala zachována.

5) Jakkoliv se zpravidla (v případě společností, jejichž účastnické cenné papíry nebyly přijaty k obchodování na regulovaném trhu) vychází z hodnoty podniku společnosti stanovené znalcem, přičemž výše protiplnění připadající na účastnický cenný papír se určí jako podíl na hodnotě podniku společnosti, odpovídající podílu (jmenovité hodnoty) účastnického cenného papíru na základním kapitálu společnosti, soud musí přihlídnout i k dalším okolnostem. Z požadavku přiměřenosti (spravedlnosti) mimo jiné plyne, že protiplnění zásadně nesmí být nižší než tržní cena dotčených účastnických cenných papírů v době předcházející vytěsnění, lze-li ji objektivně určit.

6) I při posuzování přiměřenosti vypořádání v penězích, resp. toho, zda menšinovým akcionářům vzniklo právo na dorovnání, soud sice zpravidla vychází z hodnoty podniku společnosti, určené znaleckým posudkem, avšak musí přihlídnout i k dalším zjištěným okolnostem tak, aby přiměřené vypořádání bylo spravedlivé. Určení výše přiměřeného vypořádání a posouzení, zda menšinovým akcionářům vzniklo právo na dorovnání, je otázkou právní.

Srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2018, sp. zn. 29 Cdo 3024/2016, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 5. 2018, sp. zn. 29 Cdo 4435/2016, ze dne 23. 8. 2018, sp. zn. 29 Cdo 4568/2016, ze dne 18. 9. 2019, sp. zn. 27 Cdo 4585/2018, ze dne 11. 3. 2020, sp. zn. 27 Cdo 1516/2019, ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. 27 Cdo 3185/2020.

V usnesení sp. zn. 29 Cdo 2025/2016 (citovaném dovolatelem) pak Nejvyšší soud – uznává, že i závazky, které *de iure* neexistují (resp. nejde o závazky společnosti) či které se opírají o neplatná právní jednání, mohou mít s ohledem na konkrétní okolnosti vliv na hodnotu podniku společnosti v daném místě a čase, a mohou se tudíž promítnout do (skutkového) závěru o (tržní) hodnotě podniku – vysvětlil, že má-li přiměřené vypořádání v penězích (přiměřené protiplnění) odpovídat požadavku spravedlnosti, je třeba vždy zvažovat, zda a do jaké míry je na místě tyto „sporné“ závazky (zejména jde-li o závazky významné) zohlednit při určení jeho výše (srov. dále např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2019, sp. zn. 27 Cdo 4585/2018).

Právě uvedený závěr se „inverzně“ prosadí i ve vztahu k významným, byť „sporným“ pohledávkám společnosti. Přestože se určitá významná pohledávka společnosti za členy jejího voleného orgánu nemusí pro svoji spornost promítnout ve (skutkovém) závěru o hodnotě podniku společnosti (tato pohledávka nemusí zvyšovat hodnotu podniku společnosti na trhu), soud při posuzování právní otázky přiměřenosti protiplnění zpravidla (jeví-li se tvrzení o právním důvodu a výši této pohledávky racionální) musí posoudit, zda tato pohledávka společnosti svědčí, a pokud tomu tak je, musí ji vzít při přezkoumání přiměřenosti protiplnění v úvahu.

11. Shora uvedené názory Nejvyššího soudu ČR jsou pro podepsaný soud závazné a podepsaný soud se tedy nadále v dalším řízení zabýval otázkou existence předmětné pohledávky společnosti a jejím případným vlivem na výši přiměřeného protiplnění.
12. Navrhovatelka k tomu dále uvedla, že podle citovaných závěrů Nejvyššího soudu ČR soud musí vzít v potaz existenci pohledávky, byť tato pohledávka není evidována v účetnictví a může se jevit

jako sporná, či nedobytná. Společnosti Dřevostroj svědčí nárok na náhradu škody a k prokázání nároku na její zaplacení musí prokázat protiprávní jednání škůdce, existenci a výši škody a kauzální nexus a zavinění. V řízení vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 43 Cm 124/2010 bylo provedeno ocenění prodaného podílu ve společnosti WOOD FOREST, v dodatku č. 1 ke znaleckému posudku č. [REDAKCE], zpracovaného znaleckým ústavem Česká znalecká, podle kterého činila tržní hodnota 99,67 % podílu na společnosti WOOD FOREST ke dni 31. 12. 2005 částku 287 211 450 Kč. Kupující YESLEPORT tedy za kupní cenu 32 775 000 Kč nabyl obchodní podíl o hodnotě 287 201 450 Kč. Obdobně podle znaleckého posudku č. [REDAKCE], zpracovaného znalcem Ing. Petrem Tůmou činila hodnota předmětného podílu téměř 230 000 000 Kč. Ing. Tůma přitom pro tyto účely vycházel ze znaleckého posudku Bohemia Experts, č. [REDAKCE], zpracovaného na žádost hlavního akcionáře, kde bylo ocenění předmětného podílu značně podhodnocené. Podíl WOOD FORESTu měl tedy být prodán za tržní hodnotu, neboť tržní hodnota je definována jako „odhadnutá částka, za kterou by měl být majetek směněn k datu ocenění mezi ochotným kupujícím a ochotným prodávajícím při transakci mezi samotnými a nezávislými partnery po náležitém marketingu, ve které by obě strany jednaly informovaně, rozumně a bez nátlaku“. Představenstvo společnosti Dřevostroj tak podíl o tržní hodnotě 287 211 450 Kč prodalo za kupní cenu 32 775 000 Kč, tedy o 257 436 450 Kč méně, než činila jeho tržní hodnota. Členové představenstva společnosti Dřevostroj byli povinni jednat při prodeji podílu na společnosti WOOD FOREST s péčí řádného hospodáře, a tuto povinnost při prodeji obchodního podílu porušili. Ustanovení § 194 odst. 5 obch. zák. zakotvuje objektivní odpovědnost členů volených orgánů za způsobenou škodu, pročež se zavinění nezkoumá. Z toho důvodu jsou za škodu odpovědní členové představenstva Dřevostroj, kteří jimi byli při uzavírání smlouvy o prodeji podílu a stejně tak, kteří byli ve funkci po uzavření předmětné smlouvy o prodeji podílu a kteří se náhrady takto způsobené škody za společnost nedomáhali. Současně za škodu jsou odpovědní i členové dozorčí rady společnosti Dřevostroj, kteří taktéž v rozporu s péčí řádného hospodáře nevyužili svého práva dle § 201 odst. 4 obch. zákoníku a nezakázali představenstvu uzavření smlouvy o převodu podílu WOOD FOREST. Nárok na náhradu takto způsobené škody je reálnou pohledávkou, o níž sice není účtováno, ale která zásadním způsobem ovlivňuje hodnotu společnosti Dřevostroj a měla by se promítnout do ocenění tohoto podniku. Důvod, proč tato pohledávka není evidována v účetnictví žádné z kruhově vlastněných společností, je zcela logický. Za vedení účetnictví odpovídá představenstvo společnosti, pokud nemají členové představenstva rozdvojenou osobnost, je logické, že nebudou sami proti sobě evidovat pohledávku na náhradu škody, kterou společností způsobili porušením povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře. Z těch samých důvodů nebyla tato pohledávka ze strany společnosti Dřevostroj vymáhána. Navrhovatelka dále uvedla, že prodej podílu WOOD FOREST nebyl samoučelný, ale měl přímou spojitost s realizovaným vytěsněním. Dne 10. 8. 2005 rozhodla valná hromada společnosti Dřevostroj o vytěsnění svých minoritních akcionářů. K okamžiku přijetí tohoto usnesení valné hromady však byly společnost LS Ledec, Dřevostroj Čkyně a WOOD FOREST navzájem vlastněny v kruhovém vlastnictví. Z tohoto důvodu nemohl hlavní akcionář společnosti Dřevostroj vykonávat na valné hromadě hlasovací práva (sistace hlasovacích práv). Usnesení valné hromady o vytěsnění proto také bylo Krajským soudem v Českých Budějovicích rozhodnutím ze dne 19. 9. 2006, sp. zn. 13 Cm 975/2005, prohlášeno za neplatné, a to právě z důvodu, že hlavní akcionář nemohl kvůli kruhovému vlastnictví vykonávat hlasovací práva. Aby tedy hlavní akcionář společnosti Dřevostroj mohl vykonávat hlasovací práva a realizovat squeeze out, došlo k rozpojení kruhového vlastnictví, tedy k prodeji podílu na některé z kruhově vlastněných společností třetí osobě stojící mimo tento kruh. Tuto skutečnost týkající se sistace hlasovacích práv si hlavní akcionář uvědomil ihned po podání žaloby na vyslovení neplatnosti valné hromady. Proto dne 20. 12. 2005 uzavřela společnost Dřevostroj smlouvu o prodeji 99,67 % podílu na společnosti WOOD FOREST s kyperskou společností YESLEPORT. Účinnost smlouvy však byla odložena na okamžik zaplacení kupní ceny kupujícím. Účinnosti tato smlouva nabyla a do obchodního rejstříku byla společnost YESLEPORT CONSULTANTS LIMITED jako společník zapsána až 7. 9. 2006, tedy až v návaznosti na

rozhodnutí o neplatnosti usnesení valné hromady o vytěsnění. Odložením účinnosti smlouvy si tedy představenstvo ponechávalo „zadní vrátka“ pro případ, že by usnesení o vytěsnění nebylo prohlášeno za neplatné. Vzhledem k tomu, že usnesení valné hromady soud prohlásil za neplatné, zaplatila kyperská společnost YESLEPORT kupní cenu, čímž nabyla smlouva o prodeji podílu WOOD FOREST účinnosti, čímž došlo k rozpojení kruhového vlastnictví a čímž se otevřeli dveře pro realizaci vytěsnění – hlasovací práva hlavního akcionáře již nebyla sistována. Prodej podílu WOOD FOREST byl tedy realizován v přímé souvislosti s plánovaným vytěsněním, ke kterému došlo následně v roce 2010. Kupní cena za podíl WOOD FOREST se po jejím zaplacení stala součástí neprovozního majetku společnosti Dřevostroj. Čím vyšší by tedy byla kupní cena za podíl WOOD FORESTu, tím vyšší by byla hodnota společnosti Dřevostroj a tím vyšší by bylo protiplnění pro vytěsněné akcionáře. Aby se nezvýšilo protiplnění pro vytěsněné akcionáře, byl podíl WOOD FORESTu o tržní hodnotě 287 211 450 Kč prodán za kupní cenu 32 775 000 Kč. Představenstvo si bylo zjevně vědomo toho, že tímto prodejem způsobilo společnosti Dřevostroj škodu, přičemž pohledávka na její zaplacení by mohla být zahrnuta do ocenění v rámci plánovaného vytěsnění. Z toho důvodu bylo vyčkáno s plánovaným vytěsněním téměř přesně 4 roky, aby se tato pohledávka promlčela. Dle konstantní judikatury Nejvyšší soudu ČR platí, že subjektivní promlčecí lhůta v takovémto případě počíná běžet až ode dne, kdy se o vzniku škody dozvěděla osoba oprávněná podat za právnickou osobu žalobu na náhradu škody proti členovi statutárního orgánu. Vzhledem k tomu, že ve společnosti Dřevostroj nebyla vzhledem k existující personální unii v rámci koncernu LS Ledec, Dřevostroj Čkyně, WOOD FOREST žádná takováto osoba, nemohla se pohledávka na náhradu škody promlčet. Předmětná pohledávka však nemohla být promlčena ani proto, že smlouva o převodu podílu WOOD FORESTu byla ve sbírce listin zveřejněna až 5. 9. 2006 (k tomuto okamžiku bylo možné se s touto smlouvou nejdříve seznámit) a k přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře došlo 14. 8. 2010 (tedy před uplynutím čtyřleté lhůty).

13. Účastnice 1. a 2. uváděly, že soud k tvrzené pohledávce navrhovatelky vůbec nemůže přihlídnout a nějak ji zohlednit v přiměřeném protiplnění. Tržní hodnota obchodního podílu ve společnosti WOOD FOREST vlastněné společností Dřevostroj Čkyně nečinila 287 211 450 Kč a prodej tohoto podílu nebyl uskutečněn o 254 436 450 Kč pod cenou. Navrhovatelka si hodnotu podílu vypůjčuje ze znaleckého posudku Česká znalecká, a.s., ze dne 28. 5. 2018, resp. z jeho dodatku č. 1, ze dne 9. 11. 2020, avšak již neuvádí a nijak nezohledňuje naprosto zásadní skutečnost, a to, že znalec Ing. Vítězslav Hálek při svém výslechu u soudu dne 24. 2. 2020 jasně odpověděl na otázku účastníků řízení, že hodnota obchodního podílu společnosti WOOD FOREST ve výši 287 211 450 Kč platí pouze v rámci kruhové struktury, v níž ani nelze určit její počátek a konec. Znalcem uváděná hodnota obchodního podílu představuje de facto hodnotu všech společností zapojených do kruhové struktury, nikoliv jen hodnotu společnosti WOOD FOREST. Zároveň platí, že z hodnoty obchodního podílu stanovené v rámci kruhové struktury není možno vycházet rovněž z důvodu, že tzv. cyklická struktura společností, jež jsou vzájemně propojeny, představuje z pohledu práva nežádoucí stav, který zákon příkazuje odstranit. Je apriori z pohledu práva nepřijatelné, aby ze stavu, který zákon požaduje odstranit, bylo možno (správně) vycházet při stanovení hodnoty obchodního podílu. Pokud je hodnota obchodního podílu společnosti zapojené do kruhové struktury znalecky stanovena v rámci kruhové struktury, je takové ocenění přímo determinováno právě touto skutečností, tedy zapojením cyklické struktury, a proto fakticky není možno objektivně skutečnou hodnotu obchodního podílu stanovit. U kruhové struktury nelze ve skutečnosti určit, která společnost je společností ovládající a která je společností ovládanou, když všechny společnosti v kruhu jsou vůči sobě navzájem společnostmi ovládajícími a ovládanými. Jestliže navrhovatelka staví účelově do pozice ovládající společnosti ostatních společností společnost WOOD FOREST, je to metodicky nesprávně, neboť tak činí až v návaznosti na skutečnost, že došlo k rozpojení kruhové struktury. Proto nemůže být pro stanovení hodnoty společnosti WOOD FOREST z pohledu adekvátní ceny za obchodní podíl při prodeji určující její hodnota před rozpojením kruhové struktury (představující fakticky hodnotu celé cyklické

struktury). Navrhovatelka opomíná jednu velmi podstatnou skutečnost uzavírající kruh, a to, že Lesní společnost Ledec nad Sázavou, a.s. vlastnila (ovládala) společnost Dřevostroj Čkyně, a.s. Proto je chybná klíčová úvaha navrhovatelky, představující zároveň základní předpoklad její absurdní konstrukce, a to, že to byla společnost Dřevostroj Čkyně, která ovládala prostřednictvím společnosti WOOD FOREST celý řetězec zapojených společností. Ve skutečnosti celá kruhová struktura reprezentovala tři společnosti, jež si byly ovládajícími i ovládanými navzájem. Aniž by si to navrhovatelka uvědomila, tak její tvrzení, že v rámci kruhové struktury nebylo možné provést squeeze out, a proto bylo provedeno její rozpojení, jen podporuje argumentaci účastníků, že přihlížet k hodnotě obchodního podílu stanovené v rámci kruhové struktury není možné (když v rámci kruhové struktury není možno provést ani squeeze out). Nelze-li v rámci kruhové struktury provést squeeze out, nelze ani vycházet z ocenění společnosti zapojené do kruhové struktury a zohledňující tuto kruhovou strukturu pro účely squeeze outu. Pokud lze provést squeeze out pouze mimo kruhovou strukturu, je třeba vycházet při squeeze outu z hodnoty společnosti rovněž mimo kruhovou strukturu. Pokud nelze v rámci kruhové struktury společností rozeznat její počátek ani konec (výpověď znalce Ing. Vítězslava Hálek ze dne 24. 2. 2020 v řízení před Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 43 Cm 124/2010), tak nelze činit kohokoliv v rámci kruhové struktury společnosti odpovědným za to, že došlo k rozpojení kruhové struktury právě v určitém místě. Přitom právě místo, v němž bude kruhová struktura společnosti rozpojena, logicky přímo ovlivňuje hodnotu té které společnosti tvořící před tím kruhovou strukturu po rozpojení, neboť společnosti ocitnuvší se na začátku rozpojeného řetězce jsou nejhodnotnější (když ovládají všechny ostatní společnosti v řetězci, jednu přes druhou) a společnosti jež se ocitnou na konci jsou nejméně hodnotné (poslední společnost žádnou další společnost neovládá, zatímco před rozpojením kruhové struktury ovládala skrze kruhovou strukturu všechny společnosti do ní zapojené a rovněž i sebe sama). Při rozpojení kruhové struktury se navíc ani žádná hodnota reprezentovaná před tím kruhovou strukturou nikam nevytrácí, zůstává při tom i nadále v celém nyní rozvinutém řetězci, jen je nyní zřejmé, kde celá struktura začíná a kde končí. Rozpojením kruhové struktury tedy ani žádná škoda vzniknout apriori nemůže, a to ani kdyby byla kruhová struktura společnosti rozpojena bezúplatně. V daném případě byl dokonce do celé struktury dodán zvenčí nový majetek v podobě kupní ceny, který zde před tím nebyl. Znalec uvedl, že tržní hodnota společnosti LS Ledec se zprostředkovaně přes vlastnictví podílu ve společnosti Dřevostroj v důsledku převodu obchodního podílu na společnost WOOD FOREST zvýšila o 29 854 250 Kč. Tržní hodnota Lesní společnosti Ledec nad Sázavou se tedy úplatným převodem obchodního podílu zvýšila cca o 30 000 000 Kč, nikoliv snížila cca o 254 000 000 Kč, jak tvrdí navrhovatelka, neboť společnost Dřevostroj Čkyně, a.s. inkasovala zvenčí kupní cenu za převod obchodního podílu, která v řetězci zatím nebyla. Jakékoliv úvahy a konstrukce navrhovatelky o údajném snížení hodnoty Lesní společnosti Ledec nad Sázavou, resp. společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. v důsledku převodu jsou proto naprosto absurdní. Bylo tomu právě naopak, hodnota společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. se rozpojením zvýšila, jak konstatuje znalec Ing. Vítězslav Hálek. Ten nikdy nedospěl k závěru, že by byl prodej obchodního podílu uskutečněn pod cenou. Účastnice 1. a 2. dále popíraly, že by prodej obchodního podílu na společnosti WOOD FOREST měl souvislost se squeeze outem provedeným v roce 2010. Převod obchodního podílu byl realizován z toho důvodu, že bylo nutno odstranit nežádoucí stav v podobě kruhové struktury. Z ničeho nevyplývá, že by k nabytí účinnosti smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 20. 12. 2005 došlo 7. 9. 2006. Navrhovatelka netvrdí, ani neprokazuje, kdy smlouva nabyla účinnosti, tj. kdy došlo k úhradě kupní ceny, a to přesto, že jde o okamžik, kdy mělo dojít (podle její konstrukce) ke vzniku škody. Z ničeho pak není ani zřejmé tvrzení navrhovatelky, že by společnost YESLEPORT zaplatila kupní cenu za převod obchodního podílu až poté, co soud prohlásil původní usnesení valné hromady o vytěsnění za neplatné. Sama navrhovatelka si protičeří, když říká, že usnesení bylo vydáno 19. 9. 2006 a smlouva o převodu obchodního podílu nabyla účinnosti a do obchodního rejstříku byla společnost YESLEPORT jako společník zapsána až 7. 9. 2006, tedy až v návaznosti na rozhodnutí o neplatnosti valné hromady o vytěsnění. Tvrzení navrhovatelky postrádá elementární logiku, neboť

v něm následek předchází příčinu. Pokud by byl převod obchodního podílu uskutečněn v roce 2005 záměrně pod cenou, nedávalo by to ekonomicky žádný smysl, způsobit si tak obrovskou škodu jen pro to, aby se ušetřily relativně malé prostředky pro minoritní akcionáře o čtyři roky později (2010). Rovněž z tvrzení o údajném čekání na promlčení je zcela nesmyslné, pokud by chtěl někdo minoritní akcionáře tímto způsobem ošidit, byl by přece prodej obchodního podílu proveden ještě před prvním squeeze outem. Tím, že nedošlo k uskutečnění squeeze outu v roce 2006, ale až v roce 2010, bylo to pro minoritní akcionáře mnohem výhodnější, jak je patrné z porovnání kruhové struktury ve znaleckém posudku společnosti Bohemia Experts a ocenění těžce struktury provedené ve znaleckém posudku Česká znalecká, a.s. Dále účastnice 1. a 2. upozornily na nejzásadnější protirečení si navrhovatelky, když v rámci řízení o přezkum přiměřenosti protiplnění fakticky tvrdí, že sice došlo k údajné škodě na majetku společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s., ale současně tvrdí, že hodnota akcií této společnosti (samozřejmě včetně akcií minoritních akcionářů) žádné újmy nedoznala, neboť tvrdí, že se pohledávka na náhradu škody promítla do hodnoty akcií společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. Navrhovatelka však v souvisejícím soudním řízení o náhradu škody vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 2659/2009 tvrdí, že akcie společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. doznaly újmy (byly znehodnoceny) v důsledku způsobení údajné škody, ale již nedodává to, co tvrdí po celou dobu v tomto soudním řízení, totiž, že společnosti automaticky se vznikem škody vznikla současně i pohledávka na náhradu škody za jejími volenými orgány, a proto se na výsledné ceně akcií převod obchodního podílu (údajně pod cenou) a vznik škody vůbec neprojevil. Pokud by se navrhovatelka hypoteticky stala úspěšnou v řízení o náhradě škody, není možné, aby se tato klíčová skutečnost nepromítla do úvahy a rozhodnutí soudu v řízení přiměřenosti protiplnění, neboť by to znamenalo, že by navrhovatelka obdržela kompenzaci těžce údajné škody de facto dvakrát. Proto účastnice 1. a 2. navrhly přerušování řízení do pravomocného skončení řízení vedeného u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 2659/2009. Navrhovatelka s přerušováním řízení nesouhlasila.

14. Při jednání soudu dne 7. 12. 2022 soud zamítl tento návrh účastnic, neboť v řízení vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 2659/2009 byla pohledávka na náhradu škody (vývojem řízení) jinak definována (tvrzení navrhovatelky/žalobkyně se několikrát v průběhu řízení měnily), než je tvrzeno v tomto řízení, a s ohledem na závazný shora uvedený právní názor Nejvyššího soudu ČR, dle něhož soud musí posoudit i pohledávku, která de iure neexistuje, není v zájmu hospodárnosti tohoto řízení vyčkávat na pravomocné skončení řízení sp. zn. 13 Cm 2659/2009. To vše také s ohledem na délku obou řízení, která se (shodně) nacházela v době rozhodování soudu o návrhu účastnic na přerušování řízení ve fázi řízení před soudem I. stupně.
15. Účastnice 1. a 2. ještě doplnily svá vyjádření o tvrzení, že kruhová struktura společností Dřevostroj, WOOD-FOREST a Lesní společnost nikdy nevznikla. Dne 20. 7. 1995 byla uzavřena kupní smlouva, kterou společnost FOREST-WOOD, s.r.o., IČO 49022482, sídlem Rozkoš 145 (dále jen „FOREST-WOOD“) převádí společnosti WOOD FOREST 52 600 ks akcií Lesní společnosti, což v té době představovalo většinový podíl akcií Lesní společnosti. Jedná se tedy o smlouvu, kterou má být následně uzavřena kruhová struktura. V důsledku pozdějších dodatků však měla smlouva nabýt účinnosti až v závěru roku 2003, kdy má být splněna podmínka pro to, aby smlouva nabyla účinnosti. Smlouva v roce 2003 nemohla nabýt účinnosti, jak je patrné z výpisu z obchodního rejstříku, společnost FOREST-WOOD byla na konci roku 2003 společníkem společnosti WOOD FOREST. V té době měla společnost WOOD FOREST základní kapitál ve výši 30 000 000 Kč. Předmětem převodu byly přitom akcie v nominální hodnotě necelých 75 000 000 Kč za kupní cenu ve výši necelých 51 000 000 Kč, tedy o poznání větší hodnota než 10 % základního kapitálu společnosti WOOD FOREST. Dle právní úpravy účinné na konci roku 2003 bylo nezbytné v takovém případě splnit podmínky § 196a odst. 3 obchodního zákoníku (v relevantním znění), tedy stanovení hodnoty majetku znalcem jmenovaným soudem. K tomuto jmenování znalce však nikdy nedošlo. To má v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR (např. sp. zn. 29 Cdo

2011/2000) za důsledek absolutní neplatnost takto uzavřené smlouvy. Pokud by pak takováto smlouva byla dle tehdejší právní úpravy absolutně neplatná, nemohla ani nabýt účinnosti. Smlouva se tak okamžikem splnění všech podmínek, namísto, aby nabyla účinnosti, stala v souladu se zákonem a relevantní judikaturou absolutně neplatnou. Proto tedy nemohlo dojít k uzavření kruhové struktury, o kterou navrhovatelka opírá celou svoji argumentaci.

16. Navrhovatelka ještě doplnila, že celý prodej obchodního podílu na společnosti WOOD FOREST byl zinscenován tak, aby došlo k rozpojení kruhové struktury a následné realizaci squeeze outu co možná nejlevněji. Existují totiž indicie, že ona kyperská společnost YESLEPORT není tak úplně nezávislou společností. Navrhovatelka má podezření, že tato společnost je ovládána členy volených orgánů, kteří prodej obchodního podílu této společnosti zinscenovali. Společnost YESLEPORT byla založena 9. 5. 2005, tedy půl roku před uzavřením smlouvy o převodu obchodního podílu. Při podpisu oné smlouvy o převodu obchodního podílu byla společnost YESLEPORT zastoupena advokátem JUDr. Milanem Vašíčkem, který zastupuje společnost Dřevostroj v tomto soudním řízení. Společnost YESLEPORT byla JUDr. Milanem Vašíčkem zastoupena rovněž v roce 2009 při podpisu smlouvy o koupi podílu na společnosti FOREST-WOOD od [REDAKCE]. S ohledem na skutečnost, že společnost Dřevostroj (prodávající) byla protistranou společnosti YESLEPORT (kupujícího), lze si jen stěží představit, že by se nechala zastoupit stejným právním zástupcem, pokud by byla na prodávajícím nezávislá. Byla-li by smlouva uzavřena mezi nespřízněnými subjekty, nikdy by neměla pouhé dvě strany. Pokud by nebyla společnost YESLEPORT navázána na členy volených orgánů, jen ztěží by udělila v roce 2009 zmocnění [REDAKCE] (člen představenstva Lesní společnosti a člen dozorčí rady Dřevostroj) k zastupování a hlasování na valné hromadě společnosti FOREST-WOOD. Nelze odhlédnout od skutečnosti, že společnost WOOD FOREST (resp. na společnosti WOOD-FOREST GROUP a.s., která vznikla fúzí splynutím a přešlo na ni jmění zanikající společnosti WOOD FOREST) je nyní opět vlastněna [REDAKCE], resp. společností WFG Capital s.r.o., IČO 09660933, jejímiž akcionáři jsou právě [REDAKCE] a společnost WFG Holding SE, IČO 29321611, která je dle zápisu v evidenci skutečných majitelů z 60 % vlastněna opět panem [REDAKCE]. Ačkoliv z veřejně dostupných informací není zřejmé, kdy a jak přesně došlo ke změně v majetkové struktuře společnosti WOOD-FOREST GROUP a.s. je zjevné, že původní vlastník YESLEPORT musel svůj podíl prodat či jinak převést na [REDAKCE] (resp. jeho společnosti). Navrhovatelka tedy má za to, že členové představenstva převedli podíl na společnosti WOOD FOREST v hodnotě cca 300 000 000 Kč za kupní cenu ve výši cca 30 000 000 Kč, nikoliv cizí společnosti, ale kyperské společnosti účelově založené za tímto účelem a ovládané právě těmito členy volených orgánů, a to až v reakci na průběh soudního řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o vytěsnění („prvního“). Navrhovatelka námitku účastnic 1. a 2. o absolutní neplatnosti předmětné kupní smlouvy (kterou mělo dojít ke vzniku kruhové struktury) pokládá za zneužití práva a jednání, které se přiči dobrým mravům, a tudíž nepoživá právní ochrany. Účastnice 1. a 2. s ní přicházejí po více než 20 letech a je v rozporu s jejich faktickým dlouholetým jednáním, kdy neplatnost smlouvy nikdy nenamítla žádná ze zainteresovaných společností (FOREST-WOOD, WOOD FOREST, Lesní společnost), naopak všechny společnosti v souladu s touto smlouvou jednaly. Dále navrhovatelka uváděla, že kupní cena, za kterou byly akcie Lesní společnosti nakoupeny, byla tržní hodnotou těchto akcií a nebo nabytím za výhodnější cenu pro společnost WOOD FOREST a tedy nebylo nutno zpracovat posudek znalcem jmenovaným soudem s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 27 ICDo 66/2019. Vycházela přitom z toho, že kupní smlouvu nabyla společnost WOOD FOREST podíl na Lesní společnosti ve výši 90,58 % za cenu 50 929 639,42 Kč, v přepočtu tedy 682 Kč za akcií a dle znaleckého posudku Bohemia Experts z 20. 7. 2005 (vyhotoveného na objednávku hlavního akcionáře pro vytěsnění) byla stanovena výše protiplnění 1 289 Kč za akcií.

Provedené dokazování a hodnocení důkazů

17. Z provedeného dokazování v předchozím řízení vyplynulo, že mimořádná valná hromada společnosti rozhodla dne 29. 6. 2010 o přechodu všech účastnických cenných papírů společnosti

na původního hlavního akcionáře. Výše protiplnění byla hlavním akcionářem stanovena na 1 445 Kč za akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, na 14 445 Kč za akcii o jmenovité hodnotě 10 000 Kč, na 144 549 Kč za akcii o jmenovité hodnotě 100 000 Kč a na 1 445 493 Kč za akcii o jmenovité hodnotě 1 000 000 Kč. Podkladem pro určení výše protiplnění byl posudek TPA. Usnesení valné hromady bylo uveřejněno v obchodním věstníku dne 14. 7. 2010. Akcionáři byli informováni, že jsou povinni předložit společnosti své akcie do 30 dnů od uveřejnění oznámení, případně v dodatečně lhůtě 30 dnů.

18. Z dokazování provedeného v předchozím řízení dále vyplynulo, že smlouvou ze dne 20. 12. 2005 převedla společnost, zastoupená předsedou představenstva [REDAKCE], 99,67% obchodní podíl ve WOOD-FOREST s.r.o. (odpovídající vkladu 29 900 000 Kč) na YESLEPORT za cenu 1 150 000 EUR.
19. Z výroční zprávy společnosti WOOD FOREST za rok 2005, včetně příloh, soud zjistil, že WOOD FOREST je v postavení ovládané osoby vůči společnosti Dřevostroj Čkyně, která disponovala k 31. 12. 2005 99,67 % základního kapitálu a dále vůči společnosti FOREST-WOOD, která k 31. 12. 2005 disponovala 0,33 % základního kapitálu. Podle společenské smlouvy obě ovládající osoby disponují každá jedním hlasem. Všechny vztahy mezi společnostmi a ovládajícími osobami byly uskutečněny za obvyklých obchodních podmínek a pohledávky a závazky byly řádně vypořádány. Společnosti ze vztahů, do kterých vstoupila s ovládajícími osobami, nevznikla žádná újma. Dále se ze zprávy podává, že v závěru roku 2003 koupila společnost akcie Lesní společnosti a získala tím 9,57 % podíl v této společnosti, to ovlivnilo i výrazné zvýšení vlastního kapitálu a snížení dlouhodobých pohledávek. K 31. 12. 2005 vlastnila společnost 97,96 % těchto akcií. Dle tvrzení navrhovatelky měla společnost WOOD-FOREST v roce 2005 vlastní kapitál ve výši 327 012 000 Kč, což však představuje pouze jednu konkrétní položku rozvahy společnosti.
20. Z výroční zprávy Dřevostroje Čkyně za rok 2006, včetně příloh, soud zjistil, že Dřevostroj Čkyně je v postavení ovládané osoby vůči Lesní společnosti. Všechny vztahy mezi společnostmi a ovládající osobou byly uskutečněny za obvyklých obchodních podmínek a provedené obchody byly řádně vypořádány. Z výroční zprávy Lesní společnosti za rok 2006, včetně příloh, soud zjistil, že Lesní společnost je v postavení ovládané osoby vůči společnosti WOOD FOREST, která disponovala k 31. 12. 2006 97,96 % hlasovacích práv. Všechny vztahy mezi společnostmi a ovládající osobou byly uskutečněny za obvyklých obchodních podmínek a pohledávky a závazky byly řádně vypořádány. Společnosti ze vztahů, do kterých vstoupila s ovládající osobou, nevznikla žádná újma. Z výroční zprávy WOOD FOREST za rok 2006, včetně příloh, soud zjistil, že WOOD FOREST je v postavení ovládané osoby vůči společnosti YESLEPORT, která k 31. 12. 2006 disponovala 99,67 % základního kapitálu a dále vůči společnosti FOREST-WOOD, která k 31. 12. 2006 disponovala 0,33 % základního kapitálu. Podle společenské smlouvy obě ovládající osoby disponují každá jedním hlasem. Všechny vztahy mezi společnostmi a ovládajícími osobami byly uskutečněny za obvyklých obchodních podmínek a pohledávky a závazky byly řádně vypořádány. Společnosti, ze vztahů, do kterých vstoupila s ovládajícími osobami, nevznikla žádná újma (společnost vstoupila pouze do vztahů se společností FOREST-WOOD).
21. Ze znaleckého posudku č. [REDAKCE] Ing. Petra Tůmy, ze dne 5. 5. 2008 (na čl. 383-399) soud zjistil, že jeho úkolem bylo zodpovězení specifikovaných otázek zadavatele týkajících se znaleckého posudku Bohemia Experts s.r.o. ve věci odhadu hodnoty přiměřeného protiplnění za akcie společnosti Dřevostroj Čkyně a dále problematiky převodu obchodního podílu společnosti Dřevostroj Čkyně ve společnosti WOOD FOREST. Z posudku se podává: Protože došlo k zániku kruhové vazby, hodnotu společnosti Dřevostroj Čkyně již tvořila pouze hodnota provozní a neprovozní části společnosti bez majetkového podílu ve společnosti WOOD FOREST a inkasovaná kupní cena ve výši 1 150 000 EUR. V přepočtu tehdejší kurzem, cca 28,50 Kč jde o kupní cenu 32 775 000 Kč. Tím samozřejmě, ale došlo i k výrazné změně hodnoty společnosti Dřevostroj Čkyně. Převodem obchodního podílu ve společnosti WOOD FOREST tak došlo

k dramatickému propadu hodnoty, připadající na jednu minoritní akci společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s., a to z částky 35 939 000 Kč na 749 Kč, tj. cca o 98 %.

22. Z výpisu z obchodního rejstříku (na čl. 550-551) soud zjistil, že společnost WOOD FOREST byla zrušena bez likvidace fúzí splnutím se společností FOREST-WOOD s.r.o. za vzniku nástupnické společnosti WOOD FOREST GROUP a.s. 1. 11. 2009.
23. Z notářského zápisu [REDAKCE] ([REDAKCE]), sepsaným JUDr. Miloslavem Marcalíkem, notářem v Hradci Králové dne 10. 8. 2005, soud zjistil, že toho dne se konala mimořádná valná hromada společnosti Dřevostroj Čkyně, kde bylo přijato usnesení, že hlavním akcionářem obchodní společnosti Dřevostroj Čkyně oprávněným požadovat přechod všech účastnických cenných papírů ve vlastnictví ostatních akcionářů podle § 183i obchodního zákoníku je Lesní společnost, a dále bylo rozhodnuto o přechodu všech účastnických cenných papírů společnosti na hlavního akcionáře s tím, že byla určena výše protiplnění 897 Kč za 1 ks akcie o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, 8 970 Kč za 1 ks předmětné akcie o jmenovité hodnotě 10 000 Kč, když přiměřenost a spravedlivost výše protiplnění je doložena znaleckým posudkem č. [REDAKCE] ze dne 20. 7. 2005, zpracovaným znaleckým ústavem Bohemia Experts s.r.o. Dle prezenční listiny akcionářů z této mimořádné valné hromady Dřevostroj Čkyně byl přítomen [REDAKCE] se jmenovitou hodnotou akcií opravňujících k hlasování 1 000 Kč (č. akcií [REDAKCE]) a [REDAKCE] se jmenovitou hodnotou akcií opravňujících k hlasování 3 000 Kč (č. akcií [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]). Ze znaleckého posudku Bohemia Experts činila hodnota čistého obchodního majetku společnosti Dřevostroj Čkyně k datu 30. 6. 2005 částku 166 317 000 Kč, když posudek stanovil hodnotu přiměřeného protiplnění za akcie společnosti Dřevostroj Čkyně k datu 30. 6. 2005 shora uvedenou. Dle tohoto posudku byla hodnota společnosti WOOD FOREST odhadnuta částkou 153 840 000 Kč.
24. Z notářského zápisu [REDAKCE] ([REDAKCE]), sepsaným JUDr. Miloslavem Marcalíkem, notářem v Hradci Králové dne 10. 8. 2005, soud zjistil, že se tento den konala mimořádná valná hromada společnosti Lesní společnost a rozhodla o přechodu všech účastnických cenných papírů společnosti na hlavního akcionáře WOOD FOREST za podmínek § 183 odst. 3 obch. zák. a valná hromada určila, že výše protiplnění činí 1 289 Kč za jeden kus předmětné akcie o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, a že přiměřenost a spravedlivost výše protiplnění je doložena znaleckým posudkem č. [REDAKCE] ze dne 20. 7. 2005, zpracovaným znaleckým ústavem Bohemia Experts s.r.o.
25. Z protokolu o provedené dražbě (na čl. 902) soud zjistil, že předmětem dražby byly akcie akcionářů Dřevostroj Čkyně, kteří jsou v prodlení s převzetím listinných akcií, a to v počtu kusů 7988, o jmenovité hodnotě 1 000 Kč. Dražba byla provedena jako nedobrovolná a cena dosažená vydražením byla 7 000 000 Kč. Dražba se konala dne 16. 12. 2004. Cena za jednu akcií vychází na 876 Kč.
26. Ze smlouvy o převodu cenných papírů ze dne 18. 12. 2009 (na čl. 875) soud zjistil, že převodce [REDAKCE] se touto smlouvou zavázal převést do vlastnictví nabyvatele (navrhovatelky) kmenové akcie emitenta účastnice 1. v listinné podobě ve formě na majitele o jmenovité hodnotě jedné akcie 1 000 Kč v počtu 33 ks (č. akcií [REDAKCE]-[REDAKCE]), o souhrnné jmenovité hodnotě 33 000 Kč, přičemž nabyvatel se zavázal převodci za převod akcií zaplatit kupní cenu ve výši a za podmínek stanovených v dodatku č. 1 k této smlouvě. Smlouvou o převodu cenných papírů ze dne 18. 12. 2009 (na čl. 878) se převodce [REDAKCE] zavázal převést do vlastnictví nabyvatele (navrhovatelky) stejné akcie v počtu 50 ks (č. akcií [REDAKCE]-[REDAKCE], série [REDAKCE]), v souhrnné jmenovité hodnotě 50 000 Kč, když smlouva je obsahově stejná jako smlouva na čl. 875. Smlouvou o převodu cenných papírů ze dne 18. 12. 2009 (na čl. 898) se převodkyně [REDAKCE] zavázala převést do vlastnictví nabyvatelky (navrhovatelky) stejné akcie v počtu 97 ks (č. akcií [REDAKCE]-[REDAKCE], série [REDAKCE]), v souhrnné jmenovité hodnotě 97 000 Kč, když smlouva je obsahově stejná jako smlouva na čl. 875. Všechny smlouvy předložila navrhovatelka soudu až podáním došlým soudu dne 30. 11. 2022.

27. Z účetní závěrky navrhovatelky za rok 2009 soud zjistil, že finanční majetek navrhovatelky představuje týchž 180 listinných akcií Dřevostroje Čkyně (jako jsou uvedené v předchozím odstavci), které jsou oceněné pořizovací cenou 1 583 550 Kč. Mezi pohledávkami je rovněž uvedena pohledávka vůči členům statutárních orgánů a společnosti Dřevostroj Čkyně v nominální výši 6 334 200 Kč. Závazky tvoří úhrada pořizovací ceny pohledávek a úhrada pořizovací ceny akcií vždy v částce 1 583 550 Kč. Závěrka je sestavená ke dni 29. 3. 2010.
28. Z protokolu o předložení účastnických cenných papírů (na č.l. 233) soud zjistil, že navrhovatelka předložila Dřevostroj Čkyně 180 ks akcií o nominální hodnotě 1 000 Kč, č. [REDACTED]-[REDACTED] (33 ks), [REDACTED]-[REDACTED] (50 ks) a [REDACTED]-[REDACTED] (97 ks), když akcionáři za tyto akcie náleží protiplnění, které rozhodnutím mimořádné valné hromady bylo stanoveno ve výši 1 445 Kč za 1 ks akcie, o jmenovité hodnotě 1 000 Kč. S ohledem na předložený počet akcií 180 ks má akcionář nárok na vyplacení proti plnění v celkové výši 260 100 Kč. Navrhovatelka akcie předložila společnosti dne 1. 10. 2010.
29. Z dodatku č. 1 ke znaleckému posudku České znalecké (na č.l. 761 – 814) soud zjistil, že Krajský soud v Hradci Králové (sp. zn. 43 Cm 124/2010) objednal tento posudek a znalecký ústav stanovil hodnotu obchodního podílu na společnosti WOOD FOREST, převedeného na základě smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 20. 12. 2005 ze společnosti Dřevostroj Čkyně na společnost YESLEPORT tak, že určili 1) tržní hodnotu společnosti WOOD FOREST dle substančního majetkového nákladového ocenění k datu 31. 12. 2005 částkou 287 211 450 Kč, a 2) tržní hodnotu obchodního podílu na společnosti WOOD FOREST ve výši 99,67 % k datu 31. 12. 2005 částkou 287 211 450 Kč. Znalecký ústav vycházel z výchozího stavu posouzení, že v roce 2005 byly společnosti WOOD FOREST, Dřevostroj a Lesní společnost ve vzájemném kruhovém vlastnictví.
30. Z listiny na č.l. 830 soud zjistil, že společnost YESLEPORT byla registrovaná v kyperském obchodním rejstříku dne 9. 5. 2005, tj. před „prvním“ vytěsněním. Ze smlouvy o převodu obchodního podílu ve společnosti FOREST-WOOD mezi [REDACTED] a YESLEPORT ze dne 13. 3. 2009 (na č.l. 833) soud zjistil, že za společnost YESLEPORT smlouvu uzavřel na základě plné moci JUDr. Milan Vašíček, tedy zástupce účastnic 1. a 2. v tomto řízení. Z notářského zápisu [REDACTED] (na č.l. 831/832) soud zjistil, že valná hromada FOREST-WOOD, jíž se zúčastnil společník [REDACTED] a dále jako zmocněný zástupce dalších společníků [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a společnost YESLEPORT, rozhodla o schválení rozdělení obchodního podílu pana [REDACTED] na část danou poměrem částí jeho vkladu ve výši 25 000 Kč a část danou poměrem částí jeho vkladu ve výši 26 000 Kč. [REDACTED] byl členem představenstva Lesní společnosti v době uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu WOOD FOREST na YESLEPORT, tj. ke dni 20. 12. 2005 (viz úplný výpis z obchodního rejstříku Lesní společnosti na č.l. 834 – 844). Z úplného výpisu z obchodního rejstříku společnosti WFG CAPITAL, s.r.o. (na č.l. 845) soud zjistil, že jejím jednatelem (ze dvou) je [REDACTED], a společníkem je [REDACTED] s obchodním podílem 1,71 % a WFG HOLDING SE s obchodním podílem 98,29 %, když na společnost WFG CAPITAL s.r.o. přešla část jmění rozdělované společnosti WOOD-FOREST GROUP a.s., jak je vymezena v projektu rozdělení, a to v důsledku rozdělení společnosti WOOD-FOREST GROUP a.s. ve formě odštěpení sloučením se společnostmi WFG CAPITAL s.r.o. a WFG REAL ESTATE s.r.o. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku WOOD-FOREST GROUP a.s. (na č.l. 846 – 849), soud zjistil, že vznikla fúzí splynutím a přešlo na ni jmění zanikajících společností WOOD FOREST s.r.o. a FOREST-WOOD s.r.o. a dále na ni přešla odštěpená část jmění společnosti Lesní společnost Ledec nad Sázavou, a.s., označená v projektu rozdělení odštěpením sloučením; a části jmění rozdělované společnosti WOOD-FOREST GROUP a.s., jak jsou vymezeny v projektu rozdělení, přešly v důsledku rozdělení odštěpením na existující společnost WFG CAPITAL s.r.o. a WFG REAL ESTATE s.r.o. Z částečného výpisu z evidence skutečných majitelů soud zjistil, že skutečným majitelem společnosti WFG HOLDING SE je [REDACTED] (s podílem 60%).

31. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 9. 2011, č.j. 43 Cm 124/2010-243, byl návrh navrhovatelky (Sebeobraný akcionářů – organizační jednotky LS Ledec nad Sázavou) na přezkoumání přiměřenosti protiplnění za jednu akcii společnosti Lesní společnosti zamítnut z důvodu nedostatku aktivní legitimace navrhovatelky. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 3. 2013, č.j. 14 Cmo 553/2011-27,8 bylo usnesení soudu I. stupně potvrzeno, a to ve znění opravného usnesení ze dne 6. 5. 2013, č.j. 14 Cmo 553/2011-292. Usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 9. 9. 2015, č.j. 29 Cdo 2557/2013-311, byla citovaná usnesení zrušena a věc byla vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení, neboť právo domáhat se přezkumu přiměřenosti protiplnění podle § 183k obchodního zákoníku mají všechny osoby, které účastnické cenné papíry (akcie) nabyli do okamžiku přechodu vlastnického práva k těmto akciím na hlavního akcionáře. Z § 156 odst. 7 věty druhé obch. zákoníku pak plyne, že originál listinné akcie na majitele je způsobilým průkazem toho, že osoba, která jej předložila je oprávněna vykonávat práva s akcií spojená. V projednávané věci není sporu o tom, že dovolatel společnosti sporné akcie předal (dovolatel = navrhovatelka), tzn. že závěr odvolacího soudu podle něhož dovolatel neprokázal svou aktivní věcnou legitimaci v řízení není správný. V řízení nebylo prokázáno, že by dovolatel získal sporné akcie až po přechodu vlastnického práva k nim na hlavního akcionáře. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 7. 2022, č.j. 43 Cm 124/2010-1435, soud ustanovil znalecký ústav Vysokou školu technickou a ekonomickou v Českých Budějovicích znalcem z oboru ekonomika ke zpracování revizního posudku, který má přezkoumat správnost znaleckých závěrů vyjádřených znalcem Česká znalecká, a.s. v jeho znaleckém posudku č. [REDAKCE] ze dne 28. 5. 2018 a dodatku č. 1 ke znaleckému posudku ze dne 9. 11. 2020. Z protokolu o jednání ze dne 24. 2. 2022 ve věci 43 Cm 124/2010 vedené u Krajského soudu v Hradci Králové soud zjistil, že byl slyšen zpracovatel znaleckého posudku č. [REDAKCE] a jeho dodatku č. 1 ze dne 9. 11. 2020 Dr. Ing. Vítězslav Hálek, který uvedl, že dospěl ke znaleckému závěru, že k 31. 12. 2005 je tržní hodnota společnosti WOOD FOREST dle kombinace jednotlivých metod ocenění stanovena částkou 287 211 450 Kč a z toho vyplývá, že obchodní podíl na společnosti WOOD FOREST ve výši 99,67 % je oceněn k 31. 12. stejnou částkou. Dále uvedl, že odpověď na otázku, jak by se změnila hodnota společnosti Lesní společnosti a jak by se změnila výše protiplnění pro akcionáře, kdyby podíl na společnosti WOOD FOREST byl prodán za tržní cenu, která je dle znalce řádově ve výši 290 000 000 Kč, znalec uvedl, že v položené otázce se vyskytuje slovo „kdyby“, a odpověď by tak byla spekulativní. V rámci zadání soudu měl znalec ověřit existenci pohledávky ve výši 294 237 000 Kč za členy statutárního orgánu, přičemž znalci jako potenciálnímu investorovi by se nelíbila v žádném případě situace, že tato pohledávka u takto vysoké nominální hodnotě v účetnictví chybí. Dále znalec upozorňoval, že podklady ke zpracování znaleckého posudku byly omezené z důvodu proběhlé skartační lhůty. Předmětná pohledávka v účetnictví společnosti není evidovaná. Dále znalec uvedl, že když dospěl k závěru o tržní hodnotě obchodního podílu na společnosti WOOD FOREST k datu 31. 12. 2005 ve výši cca 287 000 000 Kč, tak tento znalecký závěr vychází z vyhodnocení kruhového vlastnictví, tzn. že tato společnost k tomuto datu tvořila s ostatními propojenými společnostmi kruhovou strukturu. V rámci této kruhové struktury nelze z účetních podkladů určit, kde je její začátek a kde konec. (listiny Krajského soudu v Hradci Králové na č.l. 857 – 868).
32. Z notářského zápisu sepsaného JUDr. Vlastimilem Heřmanem dne 29. 6. 2010 [REDAKCE] ([REDAKCE]), na č.l. 878 – 881, včetně příloh, na č.l. 881 – 897, soud zjistil, že tento notářský zápis byl pořízen rozhodnutím mimořádné valné hromady společnosti Dřevostroj Čkyně, když valná hromada byla řádně svolána na základě žádosti hlavního akcionáře ze dne 17. 5. 2010, oznámením v Obchodním věstníku a Hospodářských novinách dne 26. 5. 2010. Na této valné hromadě bylo rozhodnuto o přechodu všech účastnických cenných papírů společnosti na původního hlavního akcionáře (viz odstavec 17). Na prezenční listině akcionářů se této mimořádné valné hromady nezúčastnil žádný akcionář, který by předložil listinné akcie, na jejichž základě prokazuje navrhovatelka svoji aktivní legitimaci.

33. Z kupní smlouvy (na č.l. 907 – 908) soud zjistil, že FOREST-WOOD (jako prodávající) a WOOD FOREST (jako kupující) se dohodli, že prodávající převede vlastnické právo k 52 600 ks akcií Lesní společnosti na kupujícího za kupní cenu 46 001 000 Kč s tím, že před podpisem této smlouvy zaplatil kupující na účet prodávajícího první zálohu na kupní cenu ve výši 3 550 000 Kč a dále ve smlouvě byly dohodnuty výše a splatnost dalších záloh (žádná z nich není ve výši 2 000 000 Kč). Smlouva je uzavřena dne 20. 7. 1995. Z dodatku č. 1 (na č.l. 908) soud zjistil, že smluvní strany se dohodly, že termínový kalendář na splátky záloh se upravuje takto: u části záloh ve výši 2 000 000 Kč se posune termín splatnosti na pozdější, blíže neurčenou dobu, konkrétní termín bude domluven dodatečně, ve zvláštním dodatku ke smlouvě. Dodatek je ze dne 16. 8. 1996. V dodatku č. 2 (na č.l. 909) soud zjistil, že smluvní strany se dohodly, že část záloh ve výši 2 000 000 Kč, u kterých byla posunuta splatnost dodatkem č. 1, bude uhrazena takto, do 31. 12. 1996 854 000 Kč a zůstatek ve výši 1 146 000 Kč zůstává odložena na neurčito. Dodatek je uzavřen dne 5. 12. 1996. Z dodatku č. 3 (na č.l. 909) soud zjistil, že smluvní strany se dohodly, že zůstatek záloh ve výši 1 146 000 Kč, který byl dodatkem č. 2 odložen na neurčito, uhradí společnost WOOD FOREST do 26. 9. 1997, současně ve stejném termínu uhradí i mimořádnou zálohu ve výši 254 000 Kč. Dodatek je uzavřen dne 19. 9. 1997. Dodatkem č. 4 (na č.l. 910) se smluvní strany dohodly, že článek I. Předmět smlouvy nově zní: Prodávající je vlastníkem 74 671 ks akcií Lesní společnosti Ledec nad Sázavou, z toho 74 ks akcií v nominální hodnotě 1 000 000 Kč, 26 ks akcií v nominální hodnotě 10 000 Kč a 411 akcií v nominální hodnotě 1 000 Kč, celkem nominální hodnota 74 671 000 Kč, a kupní smlouvou se upravují konkrétní podmínky, při jejich splnění prodávající prodá a fyzicky předá celý balík akcií kupujícímu a kupující ho převezme. Článek II. Kupní cena nově zní, že se dohodly smluvní strany na kupní ceně za celý balík akcií 50 929 639,42 Kč s tím, že kupujícímu byla vyúčtována záloha na kupní cenu ve výši 46 000 000 Kč, uhradil pouze 45 325 000 Kč, do 8. 12. 2003 zaplatí kupující zbývající část zálohy ve výši 675 000 Kč, tím budou splněny podmínky původní kupní smlouvy, a zbývající část kupní ceny dle tohoto dodatku zaplatí kupující takto: do 31. 12. 2003 4 254 639,42 Kč a do 31. 3. 2004 675 000 Kč. Dále byl sjednán nově článek III. Místo a účinnost převodu, kdy místem plnění podle této smlouvy je sídlo prodávajícího. Prodej nabývá účinnosti a prodávající předává akcie specifikované v článku I. této smlouvy a kupující je převezme a stává se jejich vlastníkem dnem, když bude připsána na účet prodávajícího částka 4 254 639,52 Kč, a to za předpokladu, že bude uhrazena i záloha uvedená v článku II. bod b) této smlouvy. Zbývající část kupní ceny ve výši 675 000 Kč bude uhrazena kupujícím v termínu uvedeném v článku II. této smlouvy. O předání a převzetí akcií bude sepsán protokol. Článek IV. odstoupení od smlouvy a ujednání o smlouvě zůstává beze změn, a článek V. Další ujednání nově zní, že smlouva je vyhotovena ve dvou vyhotoveních, z nichž každá má povahu originálu a každá ze stran obdrží po jednom výtisku. Smlouvu je možné měnit pouze písemným dodatkem s podpisy obou smluvních stran. Dodatek je uzavřen dne 3. 11. 2003.
34. Z usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 9. 2006, č.j. 13 Cm 975/2005-35, soud zjistil, že ve věci žalobce ██████████ proti žalované společnosti Dřevostroj Čkyně soud rozhodl, že usnesení mimořádné valné hromady žalované společnosti dne 10. 8. 2005, kterým bylo rozhodnuto o přechodu akcií ve vlastnictví ostatních akcionářů na hlavního akcionáře, je neplatné s odůvodněním, že soud rozhodl na základě uznání důvodnosti žaloby žalovanou společností, která v průběhu řízení uvedla, že se ztotožňuje s názorem žalobce, že způsob, jakým bylo určeno právo výkupu účastnických cenných papírů žalované je porušujícího základní lidská práva, zaručená mu ústavou ČR a žalovaná proto žádala, aby soud rozhodl o neplatnosti. Toto sdělení potvrdila soudu opakovaně. První vyjádření žalované, v němž souhlasí s tím, že usnesení valné hromady je neplatné, je podání ze dne 25. 4. 2006, které došlo soudu následujícího dne. Řízení bylo zahájeno dne 27. 9. 2005 (žaloba byla podána na poštu). Žalobce zejména poukazyval na zjevný rozpor s mezinárodními úmluvami, Úmluvou o ochraně lidských práva a základních svobod publikované ve sbírce pod č. 209/1992, která je závazná pro ČR a má přednost před zákonem. Převodění akcií drobných akcionářů na hlavního akcionáře je proto jako jednostranný úkon nutno považovat za vyvlastnění akcií, i když k němu dochází na

základě zákona, je tím umožněno hlavnímu akcionáři, který hájí své zájmy a potřeby bez ohledu na zájmy drobných akcionářů, převést v libovolném okamžiku jednostranným úkonem jejich podíl sám na sebe za svou navrženou cenu, kterou doloží postupem znalce, jehož si sám zaplatí. Jednou ze tří podmínek vyvlastnění, nedobrovolného odnětí majetku předpokládá úmluva i listina, je veřejný zájem, což v tomto případě není splněno. Dále žalobce poukazoval na to, že nebyla v rozporu s ustanovením § 184 odst. 4 obch. zákoníku dodržena minimální 30ti denní zákonná lhůta pro zveřejnění pozvánky přede dnem konání valné hromady, čímž nebyla splněna základní podmínka pro její konání. Žalovaná Dřevostroj Čkyně podáním ze dne 14. 3. 2006 navrhla zamítnutí žaloby, když při přechodu ostatních účastnických cenných papírů ve vlastnictví menšinových akcionářů na hlavního akcionáře postupovala žalovaná v souladu s právní úpravou § 183i -183n obch. zákoníku. Nesouhlasila s tím, že předmětná úprava je protiústavní pro rozpor s Úmluvou o ochraně lidských práv a Listinou základních práv a svobod. Hlavní akcionář sice rozhoduje o výběru znalce a nese fakticky náklady znaleckého posudku, ale znalcem stanovenou výši přiměřeného protiplnění nemůže ovlivnit, neboť znalec při vypracování posudku musí postupovat odborně a řádně. Pokud znalecký posudek bude z jakýchkoliv důvodů vadný, je to právě a pouze hlavní akcionář, který nese rizika těchto vad, tj. rizika neúspěchu v případném soudním sporu a úhrady ne malých nákladů soudního řízení. Hlavní akcionář proto má zájem na vypracování řádného znaleckého posudku a na stanovení přiměřené výše protiplnění, která nebude zpochybněna v případném soudním řízení. Valná hromada měla jednoznačně charakter valné hromady svolávané podle § 181 obch. zákoníku, a to znamená, že oznámení o konání valné hromady muselo být publikováno do 15 dnů ode dne doručení žádostí, a to ve lhůtě nejméně 15 dnů přede dnem konání valné hromady, a obě tyto lhůty byly dodrženy. Navíc se žalobce sám na valnou hromadu dostavil, na ní mu bylo umožněno plně uplatnit svá akcionářská práva, a proto nemůžeme namítat, že postupem společnosti byl na svých právech jakýmkoliv způsobem zkrácen. Usnesení nabylo právní moci dne 12. 10. 2006.

35. Z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 1. 2023, č.j. 13 Cm 2659/2009-920, soud zjistil, že tímto rozsudkem byla zamítnuta žaloba žalobkyně (navrhovatelky) proti žalovaným 1. – 10. (ti byli členy představenstva žalované 11. Dřevostroj Čkyně, resp. právní předchůdce, či byli členy jeho představenstva později a jménem společnosti škodu nevymáhali, či členy dozorčí rady žalované 11. Dřevostroj Čkyně a převod nezakázali, ani se nedomáhali jménem společnosti náhrady škody) a žalované 11. Dřevostroj Čkyně, která odpovídá za jednání členů představenstva, neboť jednání statutárního orgánu vůči třetím osobám je přičitatelné společnosti. Žalobkyně se domáhala zaplacení částky 6 334 200 Kč s tím, že žalobkyně je právní nástupkyní akcionářů žalované 11. ██████████, ██████████ a ██████████, kteří ji smlouvou ze dne 18. 12. 2009 postoupili pohledávku popsanou níže a škoda měla právním předchůdcům žalobkyně vzniknout tím, že žalovaná 11. smlouvou ze dne 20. 12. 2005 převedla svůj 99,67% obchodní podíl ve společnosti WOOD FOREST na společnost YESLEPORT za kupní cenu 1 150 000 EUR. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že soud ze smlouvy o postoupení pohledávky zjistil, že postupitelka ██████████ touto smlouvou postoupila pohledávku na postupníka – žalobkyni dne 18. 12. 2009, za podmínek ve smlouvě uvedených. Předmětem postoupení byla pohledávka za žalovanými (resp. právním předchůdcem žalovaných 1. – 3. ██████████) s tím, že „fyzické osoby uvedené výše jako bývalí nebo současní členové představenstva a dozorčí rady společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s., IČO 45021122, se sídlem: Čkyně, PSČ 384 81, zapsaném v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Českých Budějovicích v oddílu B, vložce 480, způsobily postupiteli škodu porušením povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře. Škoda byla způsobena protiprávním jednáním výše uvedených fyzických osob při uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 20. 12. 2005, na základě které převedla společnost Dřevostroj Čkyně, a.s. obchodní podíl ve výši 99,67 % na společnost WOOD-FOREST s.r.o., IČO 49814117, se sídlem Věž 37, PSČ 582 56, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Hradci Králové v oddílu C, vložce 5054, a to na společnost Yesleport Consultants Limited, se sídlem Kleomenous 1, Akritas Tower, Flat/Office 603, P.C. 1060, Nicosia, Cyprus, registrovanou podle

kyperských zákonů pod reg. č. HE160484, a to za kupní cenu ve výši 1 150 000 eur, resp. protiprávnímu jednání spočívajícím v nezakázání uzavření této smlouvy a nevymáhání škody vzniklé uzavřením této smlouvy. S ohledem na přičitatelnost jednání členů představenstva samotné společnosti, jejímž jménem tito členové představenstva jednají, za tuto škodu odpovídá spolu s výše uvedenými fyzickými osobami společnost Dřevostroj Čkyně, a.s. Všechny v tomto odstavci uvedené osoby odpovídají za škodu společně a nerozdílně. Škoda vzniklá v přímé příčinné souvislosti s výše popsáním protiprávním jednáním osob uvedených v odstavci 1 tohoto článku, spočívá ve snížení hodnoty připadající na každou jednu akcii společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. ve vlastnictví postupitele, a to z částky 35 939 Kč na 749 Kč.“ Postupitel prohlásil, že výše pohledávky specifikované v odstavci 1 a 2 činí částku odpovídající součinu počtu akcií ve vlastnictví postupitele a rozdílu původní hodnoty připadající na každou akcii a hodnoty připadající na každou akcii po převodu obchodního podílu ve společnosti WOOD-FOREST s.r.o., tj. 3 713 430 Kč. Smlouvou o postoupení pohledávky postupitel [REDAKCE] postoupil zcela stejně definovanou pohledávku (za 33 akcií, tj. ve výši 1 161 270 Kč) smlouvou z téhož dne na žalobkyni. Smlouvou o postoupení pohledávky (na č.l. 24) postupitel [REDAKCE] postoupil stejně definovanou pohledávku žalobkyni (za 50 akcií, tj. ve výši 1 759 500 Kč) smlouvou ze dne 18. 12. 2009. Rozsudek nenabyl právní moci, bylo podáno odvolání.

K existenci navrhovatelkou tvrzené pohledávky

36. Soud dospěl k závěru, že pohledávka (navrhovatelkou tvrzená) neexistuje, a nemohla tak ani ovlivnit výši přiměřeného protiplnění. Samotná úvaha navrhovatelky je totiž v samém základu lichá, neboť vychází z ocenění obchodního podílu WOOD FORESTu zapojeného do kruhové struktury. Soud vychází ze shora uvedeného zjištění, že Dřevostroj Čkyně vlastnila 99,67% podíl ve WOOD FORESTu, ten vlastnil 97,96% podíl v původním hlavním akcionáři a původní akcionář vlastnil 97,66% podíl ve společnosti. Obchodní podíl společnosti zapojené do kruhového vlastnictví nelze ocenit tím, že jeho hodnotu tvoří všechny společnosti zapojené do kruhu. K rozpojení kruhového vlastnictví došlo proto, aby nebyl porušován zákon. K prodeji obchodního podílu WOOD FORESTu došlo smlouvou ze dne 20. 12. 2005. Soud však nedospěl k závěru, že k rozpojení kruhové struktury došlo v souvislosti s řízením vedeným u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 975/2005, jak tvrdila navrhovatelka (posléze uváděla, že v důsledku řízení vedeného u Krajského soudu v Hradci Králové). Na kruhovou strukturu a tvrzenou sistaci hlasovacích práv nebylo v žalobě (ani v žádném vyjádření účastníků) v řízení sp. zn. 13 Cm 975/2005 poukazováno. Žalovaná se žalobou na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady původně nesouhlasila, až v průběhu řízení (v dubnu 2006) změnila názor, tedy až po převodu podílu ve WOOD FORESTu. Rozhodnutí o neplatnosti usnesení valné hromady pak nabylo právní moci až dne 12. 10. 2006. O „prvním“ vytěsnění akcionářů bylo rozhodnuto na mimořádné valné hromadě dne 10. 8. 2005, řízení u soudu bylo zahájeno dne 27. 9. 2005. Společnost YESLEPORT byla zapsána do obchodního rejstříku dne 7. 9. 2009, tedy její vznik nesouvisí (časově totiž předchází) zahájení řízení o neplatnost vytěsnění. Soud tedy nedospěl k závěru, že by předvod podílu ve WOOD FORESTu jakkoliv souvisel s řízením sp. zn. 13 Cm 975/2005. Ano vznik společnosti YESLEPORT nesouvisí s nutností rozpojit kruhovou strukturu společností. Soud neshledal ani nic závadného na tom, že za společnost YESLEPORT uzavřel smlouvu na základě plné moci zástupce účastnic 1. a 2. Tehdy se toto soudní řízení nevedlo, bylo zahájeno až po „druhém“ vytěsnění. O propojenosti (s ostatními společnostmi) a účelovosti založení společnosti YESLEPORT to nic nevyovídá. Z žádného provedeného důkazu rovněž nevyplývá, že by společnost vyčkávala s plánovaným „druhým“ vytěsněním 4 roky na to, aby se tvrzená pohledávka navrhovatelky promlčela. (Navíc navrhovatelka snáší argumenty, proč pohledávka promlčena není.) Soud dospěl k závěru, že tvrzená pohledávka navrhovatelky nemá racionální základ, je vykonstruována tvrzením navrhovatelky. Nelze totiž přehlédnout, že výše protiplnění za 1 ks akcie Dřevostroj Čkyně o jmenovité hodnotě 1 000 Kč byla při „prvním“ vytěsnění stanovena dle znaleckého posudku Bohemia Experts s.r.o. ze dne 20. 7. 2005 částkou

897 Kč. Cena, za kterou byla 1 ks takové akcie prodána v nedobrovolné dražbě dne 16. 12. 2004, činila 876 Kč. Tj. cena se za sedm měsíců změnila nepatrně. Soud má za to, že cena z nedobrovolné dražby skutečně odráží reálnou tržní hodnotu akcie, neboť jí bylo dosaženo na volně přístupném trhu. Navrhovatelka si pak pro svoji tvrzenou pohledávku vybrala účelově pouze jednu položku z rozvahy společnosti WOOD FOREST za rok 2005 – vlastní kapitál 327 012 000 Kč. Znalec Ing. Hálek při své výpovědi u Krajského soudu v Hradci Králové vypověděl, že hodnota společnosti WOOD FORESTu stanovena na cca 290 000 000 Kč platí pouze při jejím zapojení do kruhové struktury. V rámci této kruhové struktury nelze z účetních podkladů určit, kde je její začátek a kde konec. Předmětná pohledávka v účetnictví společnosti není evidována. Při „druhém“ vytěsnění byla výše protiplnění za 1 ks akcií stanovena dle posudku TPA částkou 1 445 Kč, tj. o 61% více než při „prvním“ vytěsnění. Při „prvním“ vytěsnění byly společnosti Dřevostroj Čkyně, WOOD FOREST a Lesní společnost zapojeny do kruhového vlastnictví (vyplývá z příloh výroční zprávy WOOD FORESTu za rok 2005) a cena akcie by tak dle úvahy navrhovatelky měla být i v tomto případě odrazem hodnoty všech společností zapojených v kruhu. Po jejím rozpojení a navrhovatelkou tvrzenou pohledávku na náhradu škody vůči tehdejšími členům představenstva společnosti, kteří škodu způsobili, a členům dozorčí rady, kteří škodu nevymáhali, jakož i pozdějšími členům uvedených orgánů, kteří škodu rovněž nevymáhali, by pak logicky cena akcie musela klesnout, nikoliv vzrůst. Soud se tedy ztotožňuje s obranou účastnic 1. a 2., které na rozpornost úvah navrhovatelky poukázaly.

37. Byť dle závazného právního názoru Nejvyššího soudu ČR i závazky, které de iure neexistují (resp. nejde o závazky společnosti) či které se opírají o neplatná právní jednání, mohou mít s ohledem na konkrétní okolnosti vliv na hodnotu podniku společnosti v daném místě a čase, a mohou se tudíž promítnout do (skutkového) závěru o (tržní) hodnotě podniku; a je třeba vždy zvažovat, zda a do jaké míry je na místě tyto „sporné“ závazky zohlednit při určení výše protiplnění, dospěl k závěru, že navrhovatelkou tvrzená pohledávka nemá vliv na výši spravedlivého protiplnění. Pohledávka neexistuje a nemá reálný základ. Jedná se pouze o účelovou konstrukci navrhovatelky. Dle soudu nelze kohokoliv v rámci kruhové struktury společnosti činit odpovědným za to, že došlo k rozpojení kruhové struktury právě v určitém místě. Přitom právě místo, v němž bude kruhová struktura společnosti rozpojena, logicky přímo ovlivňuje hodnotu té které společnosti (tvořící před tím kruhovou strukturu) po rozpojení, neboť společnosti ocitnuvší se na začátku rozpojeného řetězce jsou nejhodnotnější (když ovládají ostatní společnosti v řetězci, jednu přes druhou) a společnosti jež se ocitnou na konci jsou nejméně hodnotné (poslední společnost žádnou další společnost neovládá, zatímco před rozpojením kruhové struktury ovládala skrze kruhovou strukturu všechny společnosti do ní zapojené a rovněž i sama sebe, což by ad absurdum, že při oceňování hodnoty společnosti je třeba připočítat znovu hodnotu celého okruhu společností). Při rozpojení kruhové struktury se navíc ani žádná hodnota reprezentovaná před tím kruhovou strukturou jako celkem nikam nevytrácí, zůstává přitom i nadále v celém nyní rozvinutém řetězci, jen není nyní zřejmé, kde celá struktura začíná a kde končí. To znamená, že rozpojením kruhové struktury ani žádná škoda vzniknout apriori nemůže, a to ani, kdyby byla kruhová struktura společností rozpojena bezúplatně. V daném případě byl dokonce do celé struktury dodán zvenčí nový majetek v podobě kupní ceny, který zde před tím nebyl. Tudíž rozpojením kruhové struktury se i přímo tržní hodnota společnosti Dřevostroj Čkyně zvýšila cca o 30 000 000 Kč, nikoliv snížila o cca 254 000 000 Kč, jak tvrdí navrhovatelka. Proto také cena protiplnění za 1 ks akcie při „druhém“ vytěsnění je vyšší než při „prvním“ vytěsnění. Úvahy a konstrukce navrhovatelky o snížení hodnoty v důsledku převodu obchodního podílu WOOD FORESTu jsou naprosto absurdní.
38. Navíc lze dále poukázat na to, že navrhovatelkou citovaná judikatura na provedenou věc přímo nedopadá, neboť je postavena na podstatně odlišném skutkovém základu. V případě věci Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Cdo 2015/2016 se jednalo o otázku, zda má být při ocenění přihlédnuto k ručitému prohlášení, jež za společnost učinil předseda představenstva, který

nebyl oprávněný jednat samostatně, a Nejvyšší soud ČR dospěl k závěru, že takový závazek zohledněn být neměl. Vrchní soud v Olomouci potom ve věci sp. zn. 8 Cmo 35/2018 řešil situaci, kdy společnost prodala hodnotný podíl v jiné společnosti pouhých 5 měsíců před rozhodnutím valné hromady před vytěsněním, a mohl tedy bez dalšího dospět k závěru, že ocenění má být zpracováno ke dni předcházejícímu uvedenému prodeji. V projednávané věci však takový závěr jednoznačně učinit nelze. Předně ke spornému prodeji došlo více než 4 roky před rozhodnutím o „druhém“ vytěsnění. Navíc sporný prodej podílu ve WOOD FORESTu měl za následek rozpojení kruhové struktury koncernu, jehož byla společnost součástí, a fakticky se tak napravoval před tím existující protiprávní stav. Náprava protiprávního stavu přitom neznamená bez dalšího porušení povinnosti, které by mělo zakládat odpovědnost členů orgánů společnosti za škodu. I znalec Ing. Hálek (ale i soudem slyšený znalec – viz níže) k tomu uváděl, že v případě kruhové struktury představuje ocenění podílu ve společnosti zapojené do takovéto struktury vážný problém, neboť podmínkou takového ocenění je znalost toho, kdo je společností mateřskou a kdo dceřinou. V případě kruhové struktury hodnota podílu uvedená v účetnictví společnosti (která se navíc odvozuje od vlastního kapitálu společnosti dceřiné) je pouhou hodnotou účetní, která nemusí vůbec korespondovat s hodnotou skutečnou. Proto soud považuje navrhopatelčinu argumentaci o pohledávce společnosti za členy svých statutárních orgánů za spekulativní a nevidí žádný důvod, proč by k takové spekulativní pohledávce mělo být přihlédnuto při stanovení přiměřeného protiplnění. Hodnota společnosti Dřevostroj Čkyně se rozpojením zvýšila, což konstatoval i znalec Ing. Vítězslav Hálek (byť ve vztahu k mateřské společnosti Lesní společnost), ale je to i zřejmé z ceny protiplnění za 1 ks akcie před rozpojením kruhové struktury a po jejím rozpojení (viz odstavec 36). V celé záležitosti rovněž nelze pominout fakt, že tím, že nedošlo k uskutečnění squeeze outu v roce 2005, ale až v roce 2010, bylo to pro minoritní akcionáře mnohem výhodnější, jak je patrné z porovnání ocenění kruhové struktury ve znaleckém posudku společnosti Bohemia Experts a ocenění téže struktury provedeném ve znaleckém posudku Česká znalecká, a.s.

39. Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že navrhopatelkou tvrzená pohledávka neexistuje, nezabýval se ani otázkou, zda je tato pohledávka promlčena. Nelze rovněž přehlédnout argumentaci účastnic 1. a 2. o tom, že ani kruhová struktura mezi dotčenými společnostmi nikdy nevznikla. Soud je toho názoru, že smlouva o převodu obchodního podílu z roku 1995 ve znění dodatku č. 4, jímž de facto došlo k novaci závazku – tímto datatkem se změnil celý předmět smlouvy – počet akcií, kupní cena, místo a účinnost převodu, i další ujednání - podléhala § 196 odst. 3 obchodního zákoníku (v platném znění ke dni uzavření dodatku č. 4, tj. 3. 11. 2003), tedy stanovení hodnoty majetku znalcem jmenovaným soudem. Pokud ke jmenování znalce nedošlo, má to v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR (viz sp. zn. 29 Cdo 2011/2000) za důsledek absolutní neplatnosti takto uzavřené smlouvy. Pokud by pak takováto smlouva byla dle tehdejší právní úpravy absolutně neplatná, nemohla ani nabýt účinnosti a kruhová struktura by mezi dotčenými společnostmi nikdy nevznikla. K tomu navrhopatelka argumentovala, že např. dle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Cdo 2685/2013 byla-li ve smlouvě o převodu majetku podléhajícího ustanovení § 196a odst. 3 obch. zákoníku sjednána cena pro společnost výhodnější, není tato smlouva neplatná jen proto, že cena nebyla stanovena na základě posudku znalce jmenovaného soudem. Ve věci však bylo s ohledem na shora uvedené nadbytečné zkoumat, zda cena byla pro společnost sjednána ve smlouvě výhodnější, či nikoliv, aby mohl soud posoudit a případně aplikovat citované závěry, neboť (jak shora uvedeno) soud své závěry opírá o skutečnost, že společnosti do kruhové struktury zapojeny byly.
40. Dále se soud ještě zabýval, zda na daný případ nedopadají závěry usnesení Ústavního soudu III. ÚS 2065/22 ze dne 30. 8. 2022, podle něhož řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění poskytnutého vytěsněním menšinových akcionářů má poskytovat ochranu těm, kteří menšinovými akcionáři konkrétní obchodní společnosti skutečně byli. Proto soud účastnice 1. a 2. vyzval (při jednání soudu dne 22. 2. 2023, č.l. 925 – 926) k prokázání tvrzení, že navrhopatelka sporné akcie získala až po vytěsnění minoritních akcionářů, schválené valnou hromadou společnosti Dřevostroj

Čkyně dne 29. 6. 2010 s tím, že byly poučeny o důsledcích nesplnění této výzvy, když účastnice byly vyzvány k označení dalších důkazů k prokázání těchto tvrzení bez zbytečného dokladu. K tomu jim soud poskytl lhůtu do 15. 3. 2023, účastnice žádné další důkazní návrhy soudu neoznaly. Soud tak na základě shora uvedených zjištění uzavřel, že navrhovatelka získala předmětné akcie před rozhodnutím valné hromady 29. 6. 2010 o vytěsnění minoritních akcionářů, a to na základě smluv o převodu cenných papírů ze dne 18. 12. 2009. Tentýž den byly uzavřeny smlouvy o postoupení pohledávek za fyzickými osobami, členy statutárních orgánů a dozorčí rady Dřevostroje Čkyně uplatněné pak v řízení vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 2659/2009, a rovněž tyto pohledávky a akcie byly zahrnuty v účetní závěrce navrhovatelky za rok 2009 sestavené k 29. 3. 2010 (tj. před rozhodnutím o vytěsnění). A to při vědomí, že navrhovatelka tyto smlouvy předložila soudu až podáním ze dne 30. 11. 2022.

41. Dále soud tedy posuzoval výši přiměřeného protiplnění bez jakéhokoliv vlivu navrhovatelkou tvrzené pohledávky a k tomu vycházel ze zjištění a již provedeného dokazování před zrušujícím rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR z 22. 3. 2022, č.j. 27 Cdo 2970/2021-743.
42. Mezi účastníky bylo nesporné, že navrhovatelka předložila dne 1. 10. 2010 na základě dodatečné výzvy z 22. 9. 2010 společnosti 180 kmenových listinných akcií na majitele o jmenovité hodnotě 1 000 Kč a obdržela za ně protiplnění ve výši 260 100 Kč. Společnost ani druhý účastník nezpochybňovali, že navrhovatelka vlastnila uvedené akcie již ke dni jejich přechodu na původního hlavního akcionáře.
43. Z dokazování také vyplynulo, že smlouvou ze dne 20. 12. 2005 převedla společnost, zastoupená předsedou představenstva ██████████, 99,67% obchodní podíl ve WOOD FOREST s.r.o. (odpovídající vkladu 29 900 000 Kč) na YESLEPORT za cenu 1 150 000 EUR.
44. Soud provedl důkaz projektem rozdělení odštěpením sloučením ze dne 25. 11. 2013, na jehož základě byl původní hlavní akcionář rozdělen a odštěpená část jeho jmění přešla na druhého účastníka. Odštěpenou část jmění vymezuje čl. 5.2 projektu rozdělení jako veškeré jmění původního hlavního akcionáře, které nesouvisí s lesnickou činností a nákupem a prodejem dříví, včetně odštěpeného závodu BÖHM. Majetek a závazky přecházející na druhého účastníka byly vymezeny v obrátové předvaze, která byla přílohou 1 projektu. V čl. 5.4 projektu se potom uvádí, že k odštěpované části náležejí všechny akcie společnosti. V čl. 5.14 projektu se uvádí, že k odštěpované části náleží také veškerá práva, pohledávky a závazky související s odštěpovaným jměním.
45. K určení hodnoty akcií společnosti v době jejich přechodu na původního hlavního akcionáře ustanovil soud znalecký ústav EQUITA Consulting s.r.o. (dále jen „znalec“). Vzhledem k nejasnosti zadání znaleckého posudku znalec určil hodnotu akcií společnosti ve 4 variantách. Určil tedy jak hodnotu tržní, tak i hodnotu spravedlivou (Fair Value), přičemž spravedlivá hodnota bere do úvahy i specifika squeeze-outu (nedobrovolnost na straně prodávajících a daná existence koupěchtivého kupujícího). Znalec varianty dále rozdělil podle stavu znalecké teorie a praxe (úroveň poznání) v oblasti oceňování podniků, neboť mezi léty 2010 a 2015 (rok zpracování posudku) prošla znalecká praxe vývojem. Znalec zvolil pro ocenění metodu diskontovaných peněžních toků (DCF) ve variantě entity. Hodnota jmění se při použití této metody určuje užitek plynoucím ze společnosti pro její vlastníky a věřitele. Pro léta 2010 - 2016 znalec modeloval finanční plán, projektoval peněžní toky a pomocí průměrných vážených nákladů na kapitál stanovil jejich současnou hodnotu. Pro roky 2017 a následující potom vypočetl další toky na bázi perpetuity. Znalec při ocenění vycházel z dat a informací známých k 14. 8. 2010, bez ohledu na to, jak se ekonomika i společnost vyvíjely později.
46. Znalec následně analyzoval makroekonomický vývoj v ČR, vývoj v odvětví strojů na zpracování dřeva a postavení společnosti na uvedeném trhu, jakož i finanční situaci společnosti. Konstatoval, že společnost byla finančně zdravá, vykazovala dobrou schopnost inkasovat vlastní pohledávky a na účtech v bankách držela 35 % veškerých aktiv, což na jedné straně snižovalo riziko insolvence,

na druhou stranu tak společnost zbytečně vázala tyto prostředky v podniku. Společnost byla z 80 % financována vlastním kapitálem a i v krizovém roce 2009 vykázala mírný zisk. Od roku 2007 společnost nepřijala žádný úročený úvěr. Výnosy jsou téměř výhradně tvořeny tržbami z prodeje vlastních výrobků a služeb. Společnost vykazovala nadprůměrnou likviditu – krátkodobé závazky byla schopna pokrýt z peněžních prostředků více než třikrát. Od roku 2007 poklesla rentabilita společnosti; společnost však vykazovala zisk i v dobách hospodářské krize. Znalec tedy uzavírá, že společnost je schopna dlouhodobého fungování, a je tedy vhodné použít příjmový přístup k ocenění.

47. Znalec dále vytvořil plán výnosů a nákladů pro období 2010 a 2016 na základě dat z minulého období a prognóz období následujícího (např. prognózy inflace a růstu mezd uveřejněné tehdy příslušnými státními institucemi). Dále určil diskontní míru ve formě vážného průměru nákladů kapitálu, vycházející z bezrizikové úrokové sazby (výnos 10letého státního dluhopisu USA), rizikové prémie trhu (rozdíl mezi dlouhodobou výnosností kapitálového trhu a státních dluhopisů), koeficientu beta (zohledňující příslušné odvětví, zde strojírenství) a rizikovou prémie země (rozdíl mezi rizikem amerického a českého trhu). Poté ještě v různých variantách zohlednil různým způsobem přírážku za sníženou likviditu a za velikost společnosti (při stanovení tržní hodnoty zohlednil obě přírážky, při stanovení spravedlivé hodnoty vyloučil přírážku za sníženou likviditu a při stavu poznání v roce 2015 i přírážku za velikost společnosti. Z těchto hodnot znalec vypočetl hodnotu společnosti ve 4 variantách: 1A (tržní hodnota při stavu poznání v roce 2010) 135 845 000 Kč, 1B (tržní hodnota při stavu poznání 2015) 118 969 000 Kč, 2A (spravedlivá hodnota při stavu poznání 2010) 163 084 Kč a 2B (spravedlivá hodnota při stavu poznání 2015) 209 928 000 Kč.
48. Soud znalce vyslechl již v předchozím řízení. Zástupkyně znaleckého ústavu se vyjadřovaly především k otázce, jak se do hodnoty společnosti promítl prodej jejího podílu ve WOOD FOREST s.r.o. YESLEPORTu. Uvedly, že z ekonomického hlediska je vzhledem k předchozí kruhové vlastnické struktuře obtížné vymezit, kde se kumuluje vlastnictví podílu v takových společnostech. Znalec je schopen ocenit jednotlivé společnosti, avšak otázkou je, jak promítnout vzájemné kruhové vlastnictví podílů. Měla-li by se do ocenění společnosti započítat nejistá pohledávka, závisí její dopad na hodnotu akcie na tom, jaká je pravděpodobnost, že pohledávka bude zaplácena, a kdy se tak stane. Ocenění promlčené pohledávky by se blížilo nule. Znalec se navíc nemůže vyjadřovat k právním otázkám. Hodnota podílu na WOOD FORESTu byla v účetnictví společnosti před prodejem vykázána jako podíl na účetní hodnotě vlastního kapitálu WOOD FORESTu, což může, ale také nemusí odrážet skutečnou (tržní) hodnotu podílu.
49. Znalec potvrdil, že měl k dispozici podklady potřebné pro ocenění. Přírážka za likviditu se používá u společností, jejichž akcie nejsou obchodovány veřejně; u akciových společností se přiráží 2 %. V roce 2010 se používala 2 % přírážka i za malou společnost, později se přešlo na ročenku Ibbotson, která tuto přírážku vypočítávala přesněji na základě statistických údajů. Varianty ocenění se liší jen v uvedených přírážkách. Jako neprovozní majetek znalec po vyjádření společnosti identifikoval (a zvláště ocenil) dluhopisy a pohledávku z půjčky ovládané osobě ve výši 25 milionů Kč. Rozdíl oproti posudku TPA je dán datem ocenění (PTA oceňovalo k 31. 12. 2009); vzhledem k projevům hospodářské krize byl plán znalce podstatně pesimističtější.
50. Soud na předchozí pokyn vrchního soudu znovu vyslechl zástupkyně znaleckého ústavu. Vysvětlily, že metoda DCF je jednou z metod výnosových, které se používají tehdy, je-li splněn princip going concern, tj. společnost je schopna dlouhodobě fungovat a vydělávat. Vedle metody DCF existuje ještě metoda kapitalizovaných čistých výnosů, kde se odhadují budoucí zisky. Peněžní toky jsou ekonomická kategorie, metoda DCF nejlépe prognózuje všechny parametry, které mají vliv na hodnotu společnosti. Proto volily tuto metodu. Podle znalce jsou jak tržní, tak spravedlivá hodnota založeny na tržních principech, avšak spravedlivá hodnota umožňuje zohlednit specifika konkrétní transakce. V případě squeeze-outu jde o nerovnovážený stav (prodávající není ochoten prodávat, kupující chce koupit). Proto eliminovaly přírážku za sníženou likviditu a za malou tržní

kapitalizaci. Obě přírážky totiž reflektují riziko, že prodávající nenajde kupce. Při squeeze-outu je přitom kupec daný. Přírážka za sníženou likviditu se jinak používá v případě, že oceňovaná společnost není kótována na burze, přírážka za malou tržní kapitalizaci vychází z historických studií a statistik, podle nichž se akcie malých společností prodávají za nižší cenu, protože se s nimi obchoduje v malých objemech a méně často. Investoři jsou přitom ochotni připlatit si za likviditu, tj. za možnost akcii kdykoli prodat. U squeeze-outu je likvidita zajištěna, tudíž tyto dvě přírážky do určení spravedlivé hodnoty nepatří.

51. Znalec ještě vysvětlil, že v roce 2010 se přírážka za velikost společnosti používala i při určení spravedlivé hodnoty. Vycházelo se z učebnice prof. Maříka. Až s rozvojem internetu se začala používat americká ročenka Ibbotson, ze které teprve jasně plynul účel přírážky za velikost společnosti a její souvislost s likviditou akcií. Proto znalci začali vycházet z toho, že tato přihláška se pro určení spravedlivé hodnoty při squeeze-outu nehodí. V současné době se navíc v odborné literatuře objevuje názor, že efekt malé společnosti již v současné době neexistuje a přírážka za malou společnost by se tedy neměla používat vůbec.
52. Znalec dále podrobně vysvětlil určení koeficientu WACC (diskontní míry). Zde znalec vyšel z úrokové sazby 10letého amerického státního dluhopisu, který se považuje za jistou investici, ke dni ocenění. Pro perpetuitu, tj. dlouhodobý výhled fungování podniku, potom z geometrického průměru sazeb takového dluhopisu za léta 1928-2009. Tato bezriziková úroková míra se upravuje o rizikovou prémii trhu (statistika prof. Damodorana o rozdílu mezi průměrnou výnosností amerického kapitálového trhu a uvedeného státního dluhopisu), koeficient beta (vyjadřující reakce odvětví oceňované společnosti na vývoj celého trhu, tj. zda je odvětví cyklické a jak moc), a dále riziková prémie země (míra, o kolik je český trh rizikovější než americký, rovněž dle statistik prof. Damodorana).
53. Znalec zopakoval, že pokles sumy aktiv a vlastního kapitálu společnosti mezi léty 2005 a 2006 jde na vrub prodeje podílu ve WOOD-FORESTu. Tento podíl lze ocenit, avšak při vědomí problému spočívajícího v kruhovém vlastnictví, kdy nelze identifikovat mateřskou společnost, a tedy určit, kde se kumuluje hodnota celého koncernu. V případě ocenění pohledávky se může znalec vyjádřit ke schopnosti dlužníka ji uhradit, nikoli však k její právní vymahatelnosti. Znalec nezahrnoval do svého ocenění pohledávky, o kterých nebylo účtováno (což se týká i navrhovatelkou tvrzené pohledávky za členy orgánů společnosti).
54. K rozporům mezi posudky se znalec vyjádřil tak, že oceňování není exaktní věda, tudíž i při stejných vstupních datech vstupuje do ocenění určitá míra subjektivity. Ocení-li tentýž podnik několik znalců, mohou se lišit o 10-15 %, aniž by udělali chybu. Rozdíl oproti posudku TPA je dán tím, že v posudku TPA je určena tržní (nikoli spravedlivá) hodnota, což ovšem odpovídá tehdy běžným postupům znalců. Později se tento postup s ohledem na vývoj judikatury a odborných názorů změnil.
55. Podepsaný soud konstatuje, že citovaný znalecký posudek je srozumitelný, logicky vysvětluje použité postupy ocenění, výpočty vycházejí z relevantních údajů. Znalec rozebírá různé varianty postupu a (s přihlédnutím k vysvětlením u výsledků) vysvětluje volbu konkrétního postupu, včetně všech koeficientů použitých při výpočtech. Znalec byl schopen relevantně reagovat na dotazy soudu i zástupců účastníků a svůj posudek obhájit. U výsledku bylo doplněno i vysvětlení žádané vrchním soudem. Soud proto ze znaleckého posudku vychází.
56. Soud dále doplnil dokazování o výpis z databáze ARAD spravované Českou národní bankou. Z něj vyplynulo, že úroková sazba korunových úvěrů poskytnutých bankami nefinančním podnikům v ČR v srpnu 2010 činila u nově sjednaných úvěrů do výše 7,5 mil. Kč 4,93 % ročně.

Procesní otázky

57. Podle čl. II bodu 2 zákona č. 293/2013 Sb., kterým se s účinností od 1. 1. 2014 mění občanský soudní řád a některé další zákony, se pro řízení zahájená před nabytím účinnosti tohoto zákona

použije občanský soudní řád ve znění účinném do 31. 12. 2013; předmětné řízení bylo zahájeno dne 13. srpna 2010. Řízení v projednávané věci je tedy stále řízením o některých otázkách obchodních společností podle § 200e o. s. ř. (srov. § 9 odst. 3 písm. g/ o. s. ř.).

Právní posouzení věci

58. Právní poměry vzniklé přede dnem 1. 1. 2014 se řídí dosavadními právními předpisy (oddíl I § 3028 odst. 3 přechodných ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku a § 775 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích), zde zákonem č. 513/1991 Sb., obchodním zákoníkem, ve znění účinném ke dni konání valné hromady o vytěsnění.
59. Podle § 183k odst. 1 obch. zák. vlastníci účastníci cenných papírů mohou od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění; není-li toto právo využito do měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 183l do obchodního rejstříku, zaniká.
60. Podle § 183l odst. 3 obch. zák. uplynutím měsíce od zveřejnění zápisu usnesení do obchodního rejstříku podle odstavce 1 přechází vlastnické právo k účastnickým cenným papírům menšinových akcionářů společnosti na hlavního akcionáře.
61. Podle § 183m odst. 2 obch. zák. dosavadním vlastníkům zaknihovaných účastnických cenných papírů vzniká právo na zaplacení protiplnění zápisem vlastnického práva na majetkovém účtu v příslušné evidenci cenných papírů a vlastníkům listinných účastnických cenných papírů jejich předáním společnosti podle § 183l odst. 5 a 6 a úroku ve výši obvyklých úroků podle § 502 ode dne, kdy došlo k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům menšinových akcionářů společnosti na hlavního akcionáře.
62. K nově vznesené otázce pasivní legitimace druhého účastníka soud uvádí, že skutečnost, že § 183m obch. zák. neupravuje možnost přechodu povinnosti hlavního akcionáře vyplatit vytěsněným akcionářům protiplnění na jinou osobu, neznamená, že by k takovému přechodu nemohlo dojít univerzální sukcesí při přeměně společnosti. Naopak, nic nebrání použití obecného § 244 odst. 2 zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, podle něhož při odštěpení přechází vyčleněná část jmění rozdělované společnosti na nástupnickou společnost podle projektu odštěpení. V projednávané věci přitom z projektu odštěpení plyne, že na druhého akcionáře přešlo veškeré jmění původního hlavního akcionáře, které nesouvisí s lesnickou činností a nákupem a prodejem dříví, včetně akcií nabytých od navrhovatelky. Povinnost vyplatit vytěsněným akcionářům protiplnění zjevně s lesnickou činností ani nákupem a prodejem dříví nijak nesouvisí, a proto přešla z původního hlavního akcionáře na druhého účastníka. Soud proto považuje pasivní legitimaci druhého účastníka jako právního nástupce původního hlavního akcionáře za danou.
63. Podle ustálené judikatury, citované ostatně již vrchním soudem, „*má-li být protiplnění přiměřené (§ 183k obch. zák.) hodnotě účastnických cenných papírů, které nuceně přecházejí na hlavního akcionáře, nepřichází zásadně v úvahu, aby se výše protiplnění snižovala oproti hodnotě akcií zjištěné na základě znaleckého posudku a vycházející z hodnoty podniku společnosti proto, že by vytěsňovaní vlastníci účastnických cenných papírů nemohli takové ceny dosáhnout na trhu z důvodu nízké likvidity účastnických cenných papírů či proto, že jejich účastnické cenné papíry představují pouze menšinový podíl na společnosti (tzv. diskont za likviditu či za minoritu)*“ (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3359/2012).
64. „*Při přezkoumávání přiměřenosti protiplnění postupem podle § 183k obch. zák. je nutné mít na paměti, že menšinoví vlastníci účastnických cenných papírů („menšinoví akcionáři“) nemají prakticky žádnou možnost, jak hlavnímu akcionáři zabránit v realizaci jeho práva upraveného v § 183i obch. zák. Jsou-li zbavováni svého podílu ve společnosti s odůvodněním, že s ohledem na akcionářskou strukturu se jejich účast fakticky zúžila na pouhou investici, neboť jejich „vliv na chod společnosti je mizivý a možnost podílet se na zásadních rozhodnutích o směřování společnosti je iluzorní“ (srov. náleží ÚS z 27. 3. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 56/05, bod 52 odůvodnění), tedy že nadále zůstává zachována pouze majetková složka jejich účasti ve společnosti, již lze nahradit (nuceně vyměnit za peníze),*

musí být garantováno, že poskytované protiplnění v penězích bude odpovídat hodnotě této investice. Jinak řečeno, protiplnění poskytované hlavním akcionářem musí odpovídat hodnotě účastnických cenných papírů, jejichž vlastnictví hlavní akcionář v důsledku nuceného přechodu nabude, tak aby hodnota investice vlastněné minoritním akcionářem zůstala zachována. Určením, že protiplnění má být přiměřené, zákon vyjadřuje požadavek na jeho spravedlnost“ (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2018, sp. zn. 29 Cdo 3024/2016). V posledně uvedené věci Nejvyšší soud uvedl, že „si je vědom toho, že cena dosažená při nabytí významného podílu ve společnosti (zde dokonce podílu umožňujícího následně realizovat postup podle § 183i a násl. obch. zák.) v sobě může zahrnovat (a v projednávané věci pravděpodobně i zahrnovala) tzv. přírůžku za získání majority (za ovládnutí společnosti). Nicméně má-li být protiplnění poskytované následně v rámci vytěsnění spravedlivé, má Nejvyšší soud za to, že je namístě umožnit vytěsněným menšinovým akcionářům, aby na dosažené přírůžce participovali.“

65. Při výběru z variant popsanych znalcem soud vyšel ze znalcem popsane logiky přírůžek za likviditu a za malou společnost, podle níž tyto přírůžky snižují cenu akcií nekótovaných malých společností na kapitálovém trhu proto, že reflektují obavu investorů, že takové akcie bude případně obtížnější zpeněžit. Pro případ squeeze-outu se takové přírůžky nehodí, neboť zde prodávající menšinový akcionář má jistotu, že hlavní akcionář akcie vykoupí, naopak je menšinový akcionář do prodeje nucen. Považuje-li Nejvyšší soud za spravedlivé, aby menšinový akcionář participoval na tzv. prémiové ceně za nákup balíku akcií, které hlavnímu akcionáři umožnily dosáhnout podílu dostatečného pro squeeze-out, ačkoli zbývající akcionáři by takové prémiové ceny již na běžném trhu nedosáhli, považuje podepsaný soud tím spíše za spravedlivé odhlédnout od přírůžek za minoritu a likviditu a kompenzovat tím minoritním akcionářům fakt, že se jedná o nucený výkup jejich akcií.
66. Podle § 154 odst. 1 o. s. ř. je pro rozhodnutí ve věci rozhodující stav v době jeho vyhlášení. Byť v případě squeeze-outu je pro určení přiměřeného protiplnění podle § 183k odst. 1 obch. zák. rozhodná hodnota akcií společnosti ke dni přechodu vlastnického práva k akciím na hlavního akcionáře (§ 183l odst. 3 obch. zák.; k tomu srov. Dědič, J., Štenglová, I. a kol. Akciové společnosti. 7. vydání. Praha: C. H. Beck 2012, s. 331), rozumí se tím, že při určení této hodnoty se přihlíží ke skutkovému stavu danému k uvedenému datu. Tj. znalec při oceňování společnosti vyjde z majetkového stavu a finanční situace společnosti ke dni přechodu vlastnického práva k akciím na hlavního akcionáře, jakož i ke stavu ekonomiky a relevantního trhu v uvedené době, a k tehdejšímu očekáváním dalšího vývoje. K tomu, jak se po uvedeném rozhodném dni rozhodné skutečnosti dále vyvíjely, už přihlížet nesmí, neboť k němu nemohli přihlídnout ani účastníci v době rozhodování o squeeze-outu. Uvedeného postupu se znalec bezvadně přidržel.
67. Shora uvedené nicméně neznamená, že by znalec měl odhlédnout i od následného vývoje svého oboru a využít pouze odborných postupů známých v rozhodné době. Cílem řízení podle § 183k odst. 1 obch. zák. totiž není sankcionovat znalce vybraného hlavním akcionářem nebo samotného hlavního akcionáře za nesprávný postup při určení výše protiplnění (potom by samozřejmě nemohli být postiženi za nepoužití postupů, které tehdy ještě nebyly známe, nebo ve standardní praxi užívané), nýbrž ověřit, zda se vytěsněným akcionářům dostalo spravedlivého protiplnění. Proto soud musí při zjišťování skutkového stavu věci (v projednávané věci navíc i s použitím důkazů, které účastníci nenavrhli - § 120 odst. 2 o. s. ř. v rozhodném znění) využít všech vědeckých metod a odborných postupů, které jsou k dispozici v době rozhodnutí. Absurditu opačného postupu lze názorně ilustrovat na obdobné situaci v řízení o určení otcovství, kde by soud nepoužil test DNA jen proto, že dítě se narodilo v době, kdy tyto testy ještě nebyly objeveny. Soud proto pro určení výše protiplnění vyšel z hodnoty akcií společnosti, kterou znalec určil za použití současných standardních znaleckých postupů (byť ty se, vzhledem k vývoji v oboru, liší od postupů používaných v roce 2010).
68. K námitce navrhovatelky, že při určení hodnoty společnosti mělo být přihlédnuto k prodeji jejího podílu ve WOOD-FORESTu v roce 2006, soud připomíná, že je podle § 226 odst. 1 o. s. ř. vázán právním názorem vrchního soudu, podle něhož případné znehodnocení akcií v dřívější době nemá za následek, že by se společnost měla ocenit jinak, než svou hodnotou ke dni přechodu akcií na

hlavního akcionáře. K tomu soud doplňuje, že navrhovatelkou citovaná judikatura na projednávané věci přímo nedopadá, neboť je postavena na podstatně odlišném skutkovém základu. V případě věci Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2015/2016 (usnesení z 29. 5. 2018) se jednalo o otázku, zda má být při ocenění přihlédnuto k ručitelskému prohlášení, jež za společnost učinil předseda představenstva, který nebyl oprávněn jednat samostatně (a NS dospěl k závěru, že takový závazek zohledněn být neměl). Vrchní soud v Olomouci potom ve věci sp. zn. 8 Cmo 35/2018 řešil situaci, kdy společnost prodala hodnotný podíl v jiné společnosti pouhých 5 měsíců před rozhodnutím valné hromady o vytěsnění, a mohl tedy bez dalšího dospět k závěru, že ocenění má být zpracováno ke dni předcházejícímu uvedenému prodeji.

69. V projednávané věci však takový závěr jednoznačně učinit nelze. Předně ke spornému prodeji došlo více než 4 roky před rozhodnutím o vytěsnění. Navíc sporný prodej podílu ve WOOD-FORESTu měl za následek rozpojení kruhové struktury koncernu, jehož byla společnost součástí, a fakticky se tak napravoval předtím existující protiprávní stav. Náprava protiprávního stavu přitom neznámá bez dalšího porušení povinnosti, které by mělo zakládat odpovědnost členů orgánů společnosti za škodu. I znalec k tomu uváděl, že v případě kruhové struktury představuje ocenění podílu ve společnosti zapojené do takové struktury vážný problém, neboť podmínkou takového ocenění je znalost toho, kdo je společností mateřskou a kdo dceřinou. V případě kruhové struktury je hodnota podílu uvedená v účetnictví společnosti (která se navíc odvozuje od vlastního kapitálu společnosti dceřiné) pouhou hodnotou účetní, která nemusí vůbec korespondovat s hodnotou skutečnou. Soud proto považuje navrhovatelčinu argumentaci o pohledávce společnosti za členy svých statutárních orgánů za spekulativní, a nevidí proto důvod odchýlit se od právního názoru vrchního soudu.
70. Proto soud určil přiměřené protiplnění za akcie společnosti podle varianty 2B znaleckého posudku tak, jak je uvedeno ve výroku III.
71. Vázán právním názorem vrchního soudu, že povinnost vyplatit protiplnění tíží jen hlavního akcionáře, tj. v projednávané věci druhého účastníka jako právního nástupce původního hlavního akcionáře, uložil mu soud povinnost doplatit navrhovatelce rozdíl mezi dosud zaplaceným protiplněním ve výši 260 100 Kč a protiplněním, které jí za 180 akcií po 2 058 Kč náleží.
72. K tomu navrhovatelce podle § 183m odst. 2 ve spojení s § 502 obch. zák. náleží obvyklý úrok požadovaný bankami v sídle hlavního akcionáře ke dni přechodu vlastnického práva k akciím (tj. k 14. 8. 2010). Tento úrok soud určil podle databáze ARAD spravované Českou národní bankou, podle které úroková sazba korunových úvěrů poskytnutých bankami nefinančním podnikům v ČR v srpnu 2010 činila u nově sjednaných úvěrů do výše 7,5 mil. Kč 4,93 % ročně. Soud má za to, že se jedná o nejvhodnější způsob zjištění výše obvyklých úroků poskytovaných bankami v dané době. Přímými dotazy na banky by soud zajisté nezískal přesnější data, než která má ČNB k dispozici od bank, na které dohlíží. Použití průměrné úrokové sazby bank v České republice při zjišťování úrokové sazby podle § 502 obch. zák. aproboval i Nejvyšší soud v rozsudku z 21. 3. 2007, sp. zn. 29 Odo 1214/2005.
73. Při vědomí toho, že úrokové sazby se u jednotlivých typů úvěrů výrazně odlišují (za hypoteční úvěry požadují banky úroky v řádu několika procent, zatímco kontokorentní spotřebitelské úvěry jsou úročeny až 20 % ročně) zvolil soud sazbu úroků pro úvěry nefinančním podnikům do výše 7,5 mil. Kč. Tato sazba totiž nejlépe vyhovuje účelu § 183m odst. 2 obch. zák., kterým je poskytnutí náhrady vytěsněným akcionářům za to, že po dobu do vyplacení protiplnění z ekonomického pohledu úvěrůjí hlavního akcionáře.
74. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle ust. § 142 odst. 2 o.s.ř., že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Soud při rozhodování o náhradě nákladů řízení vycházel z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 27 Cdo 1966/2018, podle kterého je třeba navrhovatele v řízení podle § 183k obch. zákoníku považovat za úspěšného vždy, pokud soud jeho návrhu vyhoví, a to bez ohledu na to, jak vysoké přiměřené protiplnění navrhovatel požadoval; jinak řečeno

navrhovatelé budou pro účely rozhodování o nákladech řízení úspěšní i tehdy, přizná-li jim soud nižší protiplnění, než jaké v návrhu požadovali. V daném řízení navrhovatelka byla dle těchto závěrů zcela úspěšná, avšak od podání návrhu také navrhovatelka tvrdila existenci pohledávky na náhradu škody, která měla výrazně olivnit výši protiplnění, a v této části řízení byla navrhovatelka zcela neúspěšná. Soud dospěl k závěru, že není v rozporu s citovaným rozhodnutím, když zohlední tento neúspěch navrhovatelky do rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, neboť v citovaném rozhodnutí byla situace odlišná (výše protiplnění závisela na znaleckém posudku, nikoliv na skutečnosti, zda ji ovlivňuje nějaká tvrzená pohledávka či nikoliv). Soud za této situace dospěl k závěru, že je spravedlivé vyslovit, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, když poměr úspěchu a neúspěchu navrhovatelky nelze stanovit.

75. O náhradě nákladů vzniklých státu (částka 39 144,16 Kč, kterou na znalečném poskytl znalec stát) rozhodl soud v souladu s ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. Soud vychází z nesporného charakteru řízení a z toho, že znalecký posudek byl vypracován v zájmu všech účastníků. Proto soud uložil povinnost všem třem účastnicím zaplatit státu na náhradě nákladů řízení každé částku 13 048,05 Kč. Lhůta k plnění vyplývá z ustanovení § 160 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích.

České Budějovice 24. května 2023

JUDr. Eva Veselá v. r.
samosoudkyně